

2012'den bugüne

HAYALLERİNİZİ GERÇEKLEŞTİRİRKEN

yanınızdayız

#kutluyayınevi

#kutluyazarlar

KUTLU YAYINEVİ
görsel sözcüklerin yayıncısı

İmtiyaz Sahibi
Gökbey ULUÇ

Yayıma Hazırlayan
Cafer ULUÇ

Sayı: 2
Tarih: Aralık 2018

ISSN: 2636-7971

Dergiye çevrim içi erişmek için
üstteki karekodu okutunuz.

KUTLU YAYINEVİ

Sertifika No: 13156
Siyavuşpaşa Mahallesi, Aydede Sokağı
No: 2/A Bahçelievler – İSTANBUL

Telefon: 0212 603 56 61
istek@kutluyayinevi.com

www.dergi.kutluyayinevi.com

BASIMEVİ

Dizayn Kitap - Emintaş Matbaacılar Sitesi,
No: 103/433 Topkapı / İSTANBUL
Sertifika No:13340

ARALIK SAYIMIZDA NELER

Bu sayımızdaki yazarlarımız *

Ali Ertaş, Alper Sadıç, Ceren Karateke, Cumhuriyet Can, Deniz Eldek,
Erva Kopuz, Fatih Emiroğlu, Gazel Yiğit, Gökbey Uluç, Gökhan Çağlayan,
Meliha Yılmaz, Muhammet H. Çetintaş, Mustafa Öztepe, Rasim Atasever,
Samet Türkyurdu, Seda Şimşek, Yunus Kokan ve Yusuf Gündüz.

* Alfabetik sıraya göre dizilmiştir.

ISSN 2636-7971

9 772636 797005 >

VAR NELER...

- 05 Yazarlarımıza San (Unvan) Ataması
- 06 Betik Okumaları - Gökbey Uluç
- 09 T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığınca Satın Alınan Kitaplarımız
- 10 Ali Ertaş'ın Başarı Öyküsü
- 11 Alper Sadıç'ın Başarı Öyküsü
- 13 Meliha Yılmaz'ın Başarı Öyküsü
- 16 Mustafa Öztepe'nin Başarı Öyküsü
- 19 Seda Şimşek'in Başarı Öyküsü
- 22 Gazel Yiğit'in Başarı Öyküsü
- 23 Cumhuriyet'in Başarı Öyküsü
- 24 "İlk Göktürkçe Küçük Prens" Ne İçin İlk? - Fatih Emiroğlu
- 28 Zemheri - Deniz Eldek
- 29 Gökhan Çağlayan'ın Betikliği
- 30 Erva Kopuz'un Büyük Heyecanı
- 31 Yazarlık Kaydınızı E-Devlet'te Sorgulama Kılavuzu
- 33 Söylemezsem Olmazdı - Ali Ertaş
- 34 Pencereden - Ceren Karateke
- 35 Çoksatarcılık Bağlamın Türk Yazınının Şimdiki Durumu - Gökhan Çağlayan
- 38 Oğuz Atay Yaşasaydı - Muhammet H. Çetintaş
- 40 Yazar Olmak - Samet Türkyurdu
- 41 Bu Kibir Bu Gurur Niye? - Yunus Kokan
- 42 Uzay Çocukları - Yusuf Gündüz
- 46 Mektup Yazmayan Biri E-Posta da Yazamıyor - Gökbey Uluç

CNR 6. ULUSLARARASI

**KİTAP
FUARI**

47

**2019 CNR İSTANBUL KİTAP FUARI
HAZIRLIKLARIMIZ BAŞLADI**

B A Ş L A R K E N

NE ZAMAN SANİYELERLE ÖLÇÜLÜR...

Kutlu Yazarlar dergimizin ikinci sayısı ile 2018'i sonlandırırken yayinevimizin de 6. yılını Aralık itibarıyla 261 kitapla geride bırakmış olacağız. 2012'den günümüze hayallerinizi gerçekleştirirken yanınızda olmanın maneviyatıyla emeklerinizin karşılığını vermekle meşgulüz.

İstanbul merkezli yayinevi olarak, bugün yalnızca şehrimizdeki yazarlara değil yurdumuzun çeşitli illerindeki dostlarımıza da hizmet vermekteyiz. Yanı sıra Avusturya, Danimarka, Almanya, Amerika ve Hollanda'daki gurbetçilerimizin edebî emanetlerinin mihmandarlığını üstlenmekte, kelimelerini kitaba dönüştürürken tüm aşamalarda yanlarındayız.

Dergimizin bu sayısında dört ana içerik üzerinden sizlere merhaba diyoruz. Yazarlarımızın başarı hikayeleri, kendi çizimleri, fotoğrafları ve "söylemezsem olmaz" dedikleri ne varsa! Yanı sıra sizler için hazırladığımız kılavuz ile e-Devlet üzerinden Kültür Bakanlığındaki yazarlık kaydınıza nasıl ulaşabileceğinizi sıralayan görsel bir de yazı hazırladık. Bizden haberleri de bu sayımızda bulabileceksiniz. Yayinevimizin yaşça en küçüğü olan sekiz yaşındaki Erva Kopuz, "Dostum Benekli" öykü kitabıyla Aralık ayında aramıza katıldı. Öte yandan 1931 doğumlu yazarımız Yusuf Gündüz ise yaşça ve tecrübece en büyüğümüz olarak bilimkurgu romanı kapsamında yeni bir eğitim kitabı kaleme aldı: Uzak Çocukları. Takip eden sayfada ise hak vereceğiniz bir de kıssadan hissemiz bulunmaktadır.

Aralık ayında yayımlanmamız hasebiyle, çağının ötesindeki bilgimizi, yaşamını Türk kültürüne adanmış yazar ve şair Nihal Atsız'ı vefatının 43. yılında dergimizin aracılığıyla anmak isteriz; çünkü ne zaman saniyelerle ölçülür ne de manâ maddiyatla. Ruhu şâd olsun.

Cafer Uluç

Kutlu Yayinevi Genel Sorumlusu

Erva Kopuz, Rize.

Halil Kalkan, Bursa.

Elif Çakmak, Avusturya.

Meliha Yılmaz, Yozgat.

YAZARLARIMIZA SAN (UNVAN) ATAMASI

Kutlu Yayınevi olarak Aralık ayı içerisinde karara vardığımız iki yargıya dayanak olarak yazarlarımızın koşulları sağlamasına istinaden unvan ataması yapılacaktır. Söz konusu yargıların ayrıntıları ilgili sayfada arz edilmiştir.

Yargı: 9
Günay: 03/12/2018

Yaptıkları çalışma, yazdıkları yapıtla ülkemize ve ulusumuza katkı sağlayan, kamuoyunuñ gereksinimleri yönünde çaba ortaya koyan yazarlarımıza işbu bétlekte de yazılıp yargıya varılarak san vérilmesi uygun görüldü. Bu kapsamda Göksel Sözcüklerin Yayıncısı Kutlu Yayınevi, Türk ulusuna katkı sağlayan yazarlara "Göksel Sözcüklerin Yazarı" sanını vérecek onurlandırmayı kendine görev édinmiştir.

Yargı: 10
Günay: 10/12/2018

25/05/2018 günaylı 4 sayılı yargı gereği 3 bétini yayımladığımız yazarlara onurluk (plaket) vérilmesi uygun görülmüştü. İşbu yargı ile onurluk vérilecek yazarlara, Tanzimat Dönemi'niñ ünlü yazarlarından Ahmet Mithat Efendi'niñ (1844-1912) yazınımıza kazandırdığı 250'den çok yapıttan dolayı "Yazı Makinesi" takma adına gönderme yapılarak "Yazı Makinesi" sanınıñ vérilmesi uygun görülmüştür.

YAZARLARIMIZA SAN

BÉTİK OKUMALARI

GÖKBEY ULUÇ

Yayımladığımız kitaplarımızdan okuduklarımız hakkında yazıp çiziyoruz. Bazılarını dergimiz aracılığıyla sizinle paylaşmak ve dostu dosta tanıtmak istedik.

Betiklerde hep anlatılır: Gittiler ve fethettiler. Peki bu büyük kitleler üretim, ulaşım ve iletişimin kısıtlı olduğu günlerde nasıl geçiniyor, ne yiyip ne içiyordu? Bunun yanıtını doğrudan o dönemi yaşayan kişilerden öğrendim. İlk kez dilimize çevrilen bu mektuplarda haçlı ordusundaki çerilerin (askerlerin), komutanların yazdıkları yer alıyor. Biz Türklerle olan savaşları, Anadolu'da yaşadıkları ve başlarına gelenleri açık açık yazmışlar. Kimileyin karılarına, kimileyin de üstlerine... Yiyecek bulamadıkları günlerde savaş meydanındaki cesetleri yiyerek yaşamda kaldıklarına değin yazmışlar.

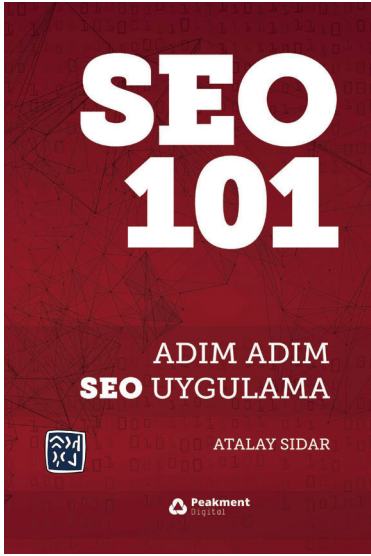
Kutlu Yayınevi olarak böylesi bir yapıtı Türkçeye kazandırdığımız için kıvançla tarih okurlarına duyurur, yazarımız Onur Çalışır'ı kutlarız.

Denizaşırı Ülke'den Havadisler: Haçlıların Mektupları
Abdurrahman Onur Çalışır

Karşılaşma: Bir Uzaylı Hikayesi
Mehmet Fatih Atalay

Bilindik uzaylı öykülerinde gezegenimiz dışarıdan gelen saldırgan nitelikli yaratıklarla baskına uğrar azı (ya da) biz uzaya bir biçimde gideriz. Karşılaşma adlı bu yapıtta yazar, olaya biraz değişik açıdan bakmış. Kendi düşlüksünü (ütopyasını) Kadsun adını verdiği gezegende kurmuş görünüyor. Efkim'den (bizim gezegenimizden) ışık yılı uzaklıkta olan bu gezegende yaşayanlar uysal, uygar bir o denli de bilimci bir tür kişiğludur. Kendilerini evrende yalnız bilirken birgün uzaklardan bir dalga gelir. Bütüncül bir yapıya erişen Kadsunlular buşku (heyecan) içinde araştırmaya koyulurlar. Yazar, düşlüksünde olmasını beklediği tüm özellikleri Kadsunlulara vermiştir. Onlar yalın giyinen, gösterişsiz, uslu, uyumlu, tecimsel (ticarî) yapıdan uzak, uygar bir topluluktur. Kendilerine gelen radyo dalgaları ile gözlemlene olanağı buldukları Efkimliler (günümüzün çağdaş kişileri) üzerinde araştırma yapmaya başlarlar. Tutarsızlıklar içinde usları bulanır. Yazar, burada çağdaş yaşamımızı ve kişiğlunu sorgular. Bir dönem gökbilimci olmak isteyen Mehmet Fatih Atalay'ın uzay kurgusuyla karşımıza çıktığı bu yapıtta Türkçe ad kullanmasını da beklerdim. Onca olasılık içinde sözlerden biri niçin Türkçe olmaz? Gerçi bu, yazınınımızın başat sorunları arasında yer alır.

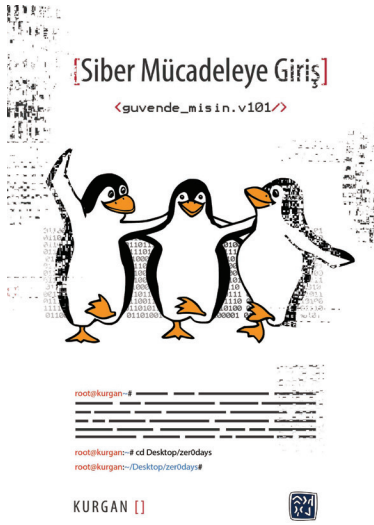

SEO 101 - Adım Adım SEO Uygulama
Atalay Sıdar

Gönül isterdi ki yerli üretimden çıkmış bir arama motoru üzerinde dersler yazılsın. Yine de ana dilimizde bilgisayarla ilgili betiklerin artmasına sevinebiliriz.

Bu betikte anlatılanların bir çoğunu yapmış olduğumuzu görmek ayrıca mutlu etti beni. Üç yıl önce @ghsercanyılmaz'ın yazdığı tutanağı iyice belleyip üzerinde uğraşmak olumlu oldu. Kendisine de buradan sağ olsun, diyorum.

Şunu da ekleyeyim: Bu SEO işiyle uğraşanlar birbirlerine benziyor. Gerek Sercan, gerek de bu betiğin yazarı Atalay Bey, birbirlerini hiç görmemelerine karşın neredeyse birebir deviniyorlar. Mustafa Bey de öyle... Eldeki üç veriden bu sonuca ulaştım.

Siber Mücadeleye Giriş
KURGAN

Birgün okulun kılavuzu öğretmeni (rehberci), öğrencilerin kendisine hep aynı yakınmalar, sorunlar ile geldiklerini, uygunsuz fotoğraflarını arkadaşlarına gönderdikleri için pişman olduklarını, urukları (aileleri) bilse üzüleceklerini dile getirdiklerini söyledi. Çağımızın hızla gelişen iletişim ağı, yanında yeni davranışlar, yeni tutumlar da getirmiş görünüyor. Buna uyum sağlamak adına henüz geç kalmış değiliz. MEB bu yıl seçmeli ders olarak bunu okullarda müfredata aldı. Son üç yıldır bunun için canla başla çalışan kardeşim Cafer'i de yeri gelmişken anayım.

Sanal Savaşım (siber mücadele) genel ağda bir süredir var olan, devlet katında dahi yürütülen yeni sayılabilecek bir alan. Bu betikte (ki-tapta) yaşanan olaylar nedenleri ile açıklanmış, sonuçları bir bir sıralanmış. Ülkelerin bu yüzden yitirdiği akçalara (paralara) umursamaz davranabilmeniz de salt bu yüzden ölen çeriler (askerler) düşündürücü olabilir. Belki de böylesi geniş bir etki yerine yalnızca sizi hedef olarak alıp itibarınızı zedeleyecek bir saldırıya uğramamak için düşünmelisiniz.

Ülkemizde bilgisayar korsanlığı ile karıştırılacak denli kavram kargaşası yaşatan hacker'lar ile onların çalışmalarına da değinilen betikte, bilgisayar kullanan herkese bolca öğütler verilmekte, yol gösterilmektedir. "Kimin bende ne işi var?" diyenlere özellikle sesleniyor. Hele hele "Benim saklayacak bir şeyim yok." diyenler kesinkes ilgilenmeli, derim.

Yazar adının yad olmasına bakmayın, yerli biri. Kendisini bu konuda yereceğim, ancak öncesinde yapıtı için birkaç övgüm olacak. Son yıllarda yaşamın, demeli içinde bulunduğumuz oyun (zamanın) gerçek olmadığına özgü yapıtlar öne çıkmış durumda. Gerek basılı, gerek de izlemeli olan bu yapıtlar, binlerce yıldır kişiöğlunun usunu bulandıran “öteki evreni” konu edinmiş. Hollywood yapıtı bu konuda onlarca izlenince bulunmakta; en ünlüsü de Matrix. Kopya Hayatlar adıyla karşımıza çıkan bu yapıt ise olayı özgün biçimde değerlendirmiş, öteki evrene, yaşamın gerçek olmadığına başka bir açıyla bakmış. Okurken, bir yerlerden özenti var mıdır, diye kaygı duysam da özgün bir çalışma çıkardığı için yazar Morpheus’u kutlarım.

Gel gelelim içeriğe... Olay İstanbul’da ya da Ankara’da geçebilir, MİT bu işi üstlenebilir idi. Julia yerine Ece, Richard yerine Hakan olabilirdi. Böylesi bilimkurguyu yerel değerler ile güçlü kılabilir, dahası Türk yazını (demeli edebiyatını) bu konuda ilerletir, katkı sağlardı.

Beyaz Kelebek - Kopya Hayatlar
Morpheus

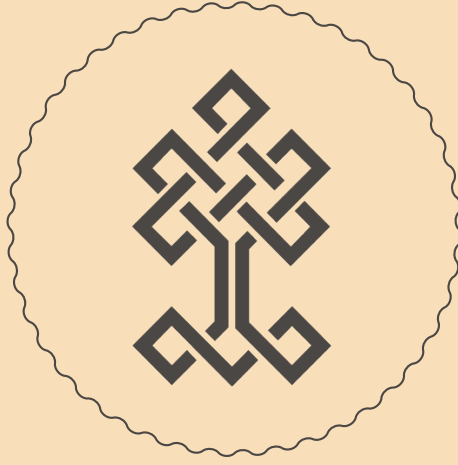

Çökkünlüğün, yaşamdan beklentisizliğin, boşunluk duygusunun kendini yinelemeden anlatıldığı Umut Yaşamın Öbür Adı’nı bitirdim. Gürkan ile Aysu’nun onulmaz düzeydeki düşünceleri çoğu kez gerçeklik payı ile değerlendirebilecek olsa da şu sözü usa getirir: “Bir amaca adanmayan tin, yolunu yitirir.” - Montaigne. Böylece anlatıda adı geçen Gürkan, niçin bir amacımız olması gerektiğini, eksikliğinde neler yaşanabileceğini gözler önüne sermekte.

Sonunu hiç beklemediğim gibi bitiren yazar Çağlayan, bunu zamanca bir dil ile anlatmış, kendisini kutlarım. Neredeyse tümü Türkçe kökenli sözcüklerden oluşan yazıda akıcılık çok yerinde. Sözlem kurgusu ise çeviri romanlardan ayrı olarak yerel bir tat, ulusal bir kimlik taşıyor.

Umut Yaşamın Öbür Adı
Gökhan Çağlayan

Sizin de yayınevimizden çıkan kitaplarımızdan okuyup yorumladığınız metniniz varsa istek@kutluyayinevi.com adresine dergimizde yayımlanması için gönderebilirsiniz.

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞINCA SATIN ALINAN KİTAPLARIMIZ

Kütüphaneler Genel Müdürlüğünce **88025861/934.01** sayılı karara istinaden yayınevimizin kitaplarını ülke genelindeki kütüphanelere dağıtmak üzere satın almaktadır. İki yılda toplamda dokuz kitabımız alıma dahil edilmiştir.

Anadolu'nun Kayıp Kahveleri
Naim KOCA, Atilla NARİN
Alım Tarihi: **29.11.2018**

Sağlıkta Dijital Dönüşüm (AI & IoT)
Jülide Güzin KARAGÖZ
Alım Tarihi: **29.11.2018**

İkinci Bir Şans
Hakan DEMİRKOL
Alım Tarihi: **11.09.2018**

Ömer'in Maceraları - 1
İrfan ERTAV
Alım Tarihi: **11.09.2018**

Ömer'in Maceraları - 2
İrfan ERTAV
Alım Tarihi: **11.09.2018**

Canko - Yol Kapanı
Arif BOZDEMİR
Alım Tarihi: **21.08.2017**

Beş Topraklı Fesleğen
Hayri TEKGÖZ
Alım Tarihi: **21.08.2017**

Kerkük Eskiler Sözü
Bünyamin TAN
Alım Tarihi: **21.08.2017**

En Eski Türk Yazısı
Burcu YANIKLAR
Alım Tarihi: **19.10.2016**

Ali ERTAŞ

“Bir Çocuğun Gözünden Tanrı”

Gençlik yıllarımda inanç ve din boyutunda fazlasıyla karambole yuvarlandım. Savrulmuş bir yaprak gibiydim ya da boğulmak üzere olan son nefes. Günahlar ile sevaplar arasında köşeye sıkışmış, kalbi temiz bir çocuğun cehennemiyle yüzleşip cennet olma mücadelesi beni daha önce hiç bilmediğim yollara sürükledi.

Benim hikayem üzerime giydiğim din kıyafetini çıkarıp bir köşeye atıp çıırılçıplak kalmamdan ibaretti. Benim hikayem beynimin loblarına yerleşmiş Tanrı'ya, kalbimden gelen soruları sorup mantıklı anlaşırlar cevaplar bulmaktı. Sonunda anlamıştım bazı şeyleri. Tanrı'yı çocukluğumun süper kahramanı sayacaktım ama kahramanını çok da yormayan bir insan olacaktım aynı zamanda.

Benim Tanrım korkulacak ve korkutacak bir imge asla olmayacaktı. Tanrı'yı okuduğumda kendimi de okuyacaktım. Ve ihtiyacım olan şeyi tamamlamış olacaktım. Benim başarı hikayem geceleri uyumadan önce kendimi tokatlarken, Tanrı ile savaşırken onu da kendimi de rahat bıraktığımda olmuştu. İkimizde özgür-

dük artık. Kabuslar bitmişti benim içimde. Bir çocuğun gözünden Tanrı. Öğretmişti bana pek çok şeyi ve silmişti yüreğimden öğrenilmiş çaresizliğimi.

GÜNAHLAR İLE SEVAPLAR ARASINDA KÖŞEYE SIKIŞMIŞ, KALBİ TEMİZ BİR ÇOCUĞUN CEHENNEMİYLE YÜZLEŞİP CENNET OLMA MÜCADELESİ...

KÜNYE

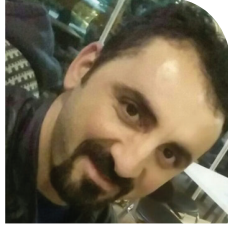
Bir Çocuğun Gözünden Tanrı

Ali ERTAŞ

Yayın Tarihi: 2017.12.25

ISBN: 9786059672757

Sayfa: 84

Alper SADIÇ
 “Bilim Şenliği Evimde”

Öğrenmeyi başlatan merak duygusu insanın hayatı boyunca hep var olmuştur. Geleceğin bilim insanları olan çocuklar çevrelerini merak edip bu meraklarını gidermek için bilimsel süreç becerilerini kullanma eğiliminde olurlar. Bu nedenle okul öncesi eğitim başta olmak üzere her eğitim basamağında çocuğa bu merakını giderecek öğrenme yolları öğretilmelidir (Ceylan, Kahraman ve Ülker, 2015).

Özellikle fen öğretiminde deney yaparak öğrenme temel öğrenme yollarındandır. Güven ve Gürdal (2002), deneylerin öğrenme üzerindeki etkilerini inceledikleri çalışmalarında; kaliteli bir fen eğitiminin deneylerin yapılmasıyla mümkün olduğunu, deneylerle öğrenmenin daha kalıcı olduğunu tespit etmişlerdir. Bu konuda hem ebeveynlere hem de öğretmenlere büyük sorumluluklar düşmektedir. Çünkü fen öğretiminin yoğun bir şekilde gerçekleştiği üç öğrenme ortamı bulunmaktadır. Bunlar: Sınıf, laboratuvar ve okul dışı ortamlardır (Orion ve Hofstein, 1994).

Çocukların günlük hayatta karşılaştıkları pek çok olay –hamurun kabarması, ampulün ışık vermesi, gökyüzünün mavi renkte olması vb.- onları okulda ya da okul dışında gözlem yapmaya teşvik eder. Tatar ve Bağrıyanık (2012), öğrencilerin fen konularını araştırarak öğrene-

bilmelerinde laboratuvarlarda yaptıkları deneyler kadar okul dışında gerçekleştirdikleri etkinliklerin de önemli olduğunu belirtmişlerdir. Tatar ve Bağrıyanık (2012), yaptıkları çalışmada ayrıca velilerin de okul dışı eğitime yönelik bilinçlendirilmesi gerektiğini önermişlerdir. Çünkü öğretmenlerin okul dışı aktiviteleri uygularken kendilerini yalnız hissettiklerini tespit etmişlerdir. Birçok araştırmada olduğu gibi Uluçınar, Cansaran ve Karaca (2004)’nın yaptığı araştırmada da öğretmenler, okullardaki laboratuvar koşullarının yetersizliği, sınıfların kalabalık olması vb. nedenlerden dolayı fen derslerinde yeterli verimin alınmadığını belirtmişlerdir.

**KİTAPTA YER
 ALAN DENEYLER
 ÇALIŞTIĞIM OKULLARDA
 ÖĞRENCİLERİMLE YAPTIĞIM
 BİLİM ŞENLİKLERİNDE
 SERGİLENEN DENEY-
 LERDİR.**

İşte yukarıdaki akademik çalışmaların gerek amaçları için gerekse saptadıkları sorunları yok etmek için öğrencilerin günlük hayatlarında kolaylıkla bulabilecekleri malzemelerle yapabilecekleri deneylerden oluşan bir kitap yazmak istedim. Kitapta yer alan deneyler çalıştığım okullarda öğrencilerimle yaptığım bilim şenliklerinde sergilenen deneylerdir. Gerek öğrencilerimin kitaba olan katkısı gerekse öğrenci merkezli öğretim yöntemlerini benimsemem yazdığım bu deney kitabını geleceğin güvencesi olan öğrencilerime ithaf etmemi sağladı.

Kitap isminden de anlaşılacağı üzere öğrencilerin evlerinde aileleriyle keyifli ve öğretici vakit geçirebilmeleri için tasarlanmış olup toplam 50 deney içermektedir. Deneylerin tarafımda çekilen fotoğraflarının deneyleri özetler ve ayrıntıları gösterir yapıda olması için çok hassas çalıştığımı buradan itiraf etmek isterim. Örneğin kitapta yer alan 80 fotoğraf için yaklaşık 800 fotoğraf çekilmiştir.

Süreç boyunca çekilen fotoğraflar, alınan notlar derken bölümler şekillenmeye başladı. Hangi deneylerin kitapta yer alacağı belli olunca yazma işlemine hazır olduğumu anladım. Öğrencilerime derslerde yaptırduğım deney raporlarındaki bölümlere uygun olarak deneyleri yazmaya başladım.

Özgün bir çalışma olması için deneyden çıkarılan sonuçlar bölümünde öğrencilerin öğrendiği bilgileri günlük yaşamda karşılaştığı olaylarla ilişkilendirmelerini sağlayacak sorulara yer verdim. Kitap sonuna ilaştirdiğim sözlük kısmı deneylerle öğrenilmesini istediğim bazı temel bilimsel gerçeklerle ilgili kavramların tanımlarını içermektedir.

Gelişen teknoloji özellikle öğrenciler tarafından yanlış kullanıldığı için hayatı uzaktan seyreden bireylerin sayısı maalesef gün geçtikçe artmaktadır. Deneyimlemeyi unuttuğumuz bu günlerde yaparak ve yaşayarak hayatı anlamlandırmak için gözlerimizi cep telefonlarının, tabletlerin, bilgisayarların ekranlarından çekip doğaya çevirmeliyiz. Bırakın gökyüzünün ya da denizin neden mavi olduğunu düşünmeyi, gökyüzüne bakmadan günü tamamlayan çocuklarımız için biz öğretmenlere ve ebeveynlere gerçekten büyük sorumluluklar düşmektedir. “Bilim Şenliği Evimde” benim ilk kitabım. Dolayısıyla bu ilk olma konusunda şunları söylemek isterim: Bir yazarın ilk kitabını yayımlatması hem çok heyecan verici hem de çok yorucu olabiliyor.

Yazdığınız eserin kumaşı güzelse mutlaka fark ediliyor ve okura ulaşıyor. Yazarın özgeçmişi, eserin niteliği gibi faktörler yayınevinizin titizliği ile buluşunca keyifli bir yolculuk sizin için başlamış oluyor. Burada önemli olan kitabın basımından sonra reklamının iyi yapılması ve yazarın okur görüşlerini dikkate alarak eserini geliştirecek müdahaleler ile yeni basıma hazırlanmasıdır. Ben buna “ölmeyen kitap” diyorum. Bu konuda desteklerini esirgemeyen Gökbey Uluç Bey’e ve Kutlu Yayınevi çalışanlarına müteşekkirim.

Son olarak öğrencilerin temel bir bilimsel anlayış geliştirerek günlük yaşamlarında karşılaştıkları sorunları çözebilmelerini amaçlayan “Bilim Şenliği Evimde” adlı eserin öğrenciler, ebeveynler ve öğretmenler tarafından hak ettiği ilgiyi göreceğine inanıyorum.

BIRAKIN GÖKYÜZÜNÜN YA DA DENİZİN NEDEN MAVİ OLDUĞUNU DÜŞÜNMEYİ, GÖKYÜZÜNE BAKMADAN GÜNÜ TAMAMLAYAN ÇOCUKLARIMIZ İÇİN BİZ ÖĞRETMENLERE VE EBEVEYNLERE GERÇEKTEN BÜYÜK SORUMLULUKLAR DÜŞMEKTEDİR.

KÜNYE

Bilim Şenliği Evimde

Alper SADIÇ

Yayın Tarihi: 2018.07.02

ISBN: 9786056847318

Sayfa: 112

Meliha YILMAZ

“Dikkat! Hamile Çıkabilir”

Nereden doğdu içime bu yazma aşkı? Anımsarım hala çocukluğumda kalem tutan elimi. Sonu mutlu biten masallarımı. İlkokul zamanında Türkçe öğretmenimin bir gün kompozisyon ödevi vermesiyle başladı her şey. Sayfalar dolusu yazdım da yazdım. Fark ettim ki yazmak iyi geliyordu. Ertesi gün okulda yazdığım kompozisyon ödevini çok beğendiğini söyleyen öğretmenim o gün yazar olacağımı biliyormuşçasına temellerini attı. O günden sonra hikayelerimi yazıp götürüyordum. Ve bir an olsun sıkılmadan usanmadan bıkmadan okuyordu o gönlü güzel öğretmen. Bana hep güzel şeyler aşıladı. Vazgeçme, dedi.

Sekizinci sınıftaydım. Bundan on bir sene evvel. Bilkent Üniversitesi öğrencileri tarafından düzenlenen kompozisyon yarışmasına katıldım. Konu olarak “yeni yıl” teması verilmişti. Öğrencilerden çoğu süslenen şömineden, evin ortasına asılan çoraplardan ve çam ağacının ışıklarından bahsederken ben yeni yılın getireceği umutlardan, güzelliklerden bahsettim hep. Birincilik unvanını layık gördüler çocuk benliğime. Bir kere daha silkelenip bir şeylerin ucundan tutmam gerektiğini biliyordum. Ödül olarak sevgili Gülten Dayıoğlu’nun söyleşine davet edildik. Kalabalık bir konferanstı.

Öğrenciler, öğretmenler, eğitim görevlileri, veliler... Annem o gün bana eşlik edememişti. Buruktu bir yanımda. Ama olsun ben o anın keyfini çıkarmak istiyordum. Usta yazarımız “Sorumlarınız varsa alabilirim”

dediği an hemen söz hakkı istedim. O cesaret nereden geldi hala bilmem. Şimdi olsa o kadar kalabalık bir toplumun içinde aynı cesareti gösteremeyebilirim. Sorum şöyleydi:

- Öğretmenim! Ben yazı yazmayı, öykü yazmayı çok seviyorum. Ama küçük bir kardeşim var hep yırtıyor. O yırtsa bile ben yine güzel yazılar yazabilir miyim?

Yüzündeki tatlı gülümsemeye şu cevabı verdi: - Kızım, ben de senin yaşıdaydım. Benim de küçük kardeşim vardı. Ben onu ayağımda sallayıp uyuturken bir taraftan da hikayelerimi yazardım. Yazmaktan vazgeçme kızım, sakın vazgeçme. Aklıma geldikçe hala tüylerim diken diken olur. Kulaklarımda çınlar bu cümleler. Sonra lise hayatım başladı. Ve ben hala yazıyordum. Bir gün çıkacak olan kitabımın hayalini kuruyordum hep.

Gün geldi evlendim, anne adayı oldum. Etrafımda sıkıntılı günler geçiren hamile arkadaşlarım vardı. Sosyal mecralarda denk geldiğim, gebe eğitim sınıfında tanıştığım arkadaşlarım... Halbuki rahat bir hamilelik geçiriyordum. Keşke arkadaşlarım da böyle olsa diye üzülürken bir fikir belirdi beynimde. Yaz Meliha, dedi. Onlara moral vermek için yaz. Kendilerinin

yalnız olmadığını bilsinler. Yazdım. Oğlum doğmuştu. Onunla birlikte geri kalan kısımları tamamladım. Uykusuz da kaldım, çok hamile adayıyla saatlerce telefonda da konuştum, çoğu şeyi gözlemlerim de. Onların hikayeleriyle onlara umut vermeye çalıştım.

**“BENİM DE
KÜÇÜK KARDEŞİM VARDI.
BEN ONU AYAĞIMDA SALLAYIP
UYUTURKEN BİR TARAFTAN DA
HİKAYELERİMİ YAZARDIM.”**

“ÇOCUK
KALBİMDEKİ
HAYALİM, BÜYÜYÜNCE
NASİP OLDU”

Yazarımız Meliha Yılmaz, 5 Ekim 2018’de Kanal B’de yayınlanan “Biz Bize” programına konuk olarak kitabı “Dikkat! Hamile Çıkabilir”den ve deneyimlerinden söz etti.

Sıra yayımlama işine gelmişti. Kaç tane yayıneviyle görüştüm hatırlamıyorum bile. Olumsuz, olumsuz, yine olumsuz... Yazılarımı beğenmediklerinden değil. Yeni doğum yapmış bir aneden, yazma aşkı ile dolup taşan bir kadından ve tek maaş ile geçinen bir aileden dünyanın parasını istedikleri için! Artık bunalmıştım. Son bir numara kaldı. Telefona bakan ses gayet sakindi. Ama ben çok gergindim. Kitabımdan bahsettim. Diğer yayınevleriyle görüştüğümü, fazla fiyat verdiklerini, eğer öyleyse baştan söylemelerini istedim. Ben yazmayı seviyorum, destek olacak birilerini arıyorum, derken sesimdeki huzursuzluğu fark edip sakin olmamı, onlar için paranın her şey olmadığını ve bana yardımcı olacaklarını söyledi. Tabi bende ki mutluluk tarif edilemez derecedeydi. Sonra iş değişikliği nedeniyle bir aylık bebeğimizle Ankara'ya döndük. Kitap hayalim de ertelendi. Bir daha yayınevini aramaya fırsatım hiç olmadı. Ne zaman hayallerim aklıma gelse bir bebek ağlaması geldi salondan. Oğlum büyüdü ve yaşına girdi. İş yerimde aldım telefonu elime yeniden aradım o numarayı. Beni tanıyamadılar, bu ses başkaydı. Ama yine de umut vericiydi. Çok destek oldu. Konuştuk anlaştık. Sonra basıma girdi. Hep destek oldular moral verdiler. İyi ki diyorum hep.

Ha bu arada o çaresizliğin içinde elimden tutan yayınevimi Kutlu Yayınevi oldu. Bana sesindeki ton ile güzel şeyler vaat eden Gökbey hocamız ve aylar sonra tekrar sarıldığım telefonda yine destek olan Fatih Bey... Sonsuz teşekkürler! Emeliğime benim kadar saygı duyuldu. Her konuda fikrim alındı. Sıcakkanlı bir ekip. Bençe aile kavramını fazlasıyla hak ediyor.

İnanın. İnanmak başarmanın yarısıdır. Ben bir gün gerçek olacak hayalime kavuşacağımı biliyordum. Başarıya giden yollar engebelidir hep. Çiçeklerin arasından sıyrılıp geçmezsiniz. Ama o engelleri ne kadar azimli aşarsanız o kadar

da güçlenirsiniz. İçinizdeki hayale seslenin uyansın artık. Alın şapkanızı önünüze neler yapabilirim diye başlayın düşünmeye. Ertelemeyin umutlarınızı zamanı varken yapın.

Siz hele bir isteyin. Olur ya birileri de sizin için sallar sihirli değneğini...

KÜNYE

Dikkat! Hamile Çıkabilir

Meliha YILMAZ

Yayın Tarihi: 2018.07.05

ISBN: 9786056847301

Sayfa: 91

Mustafa Öztepe
"Anatolia"

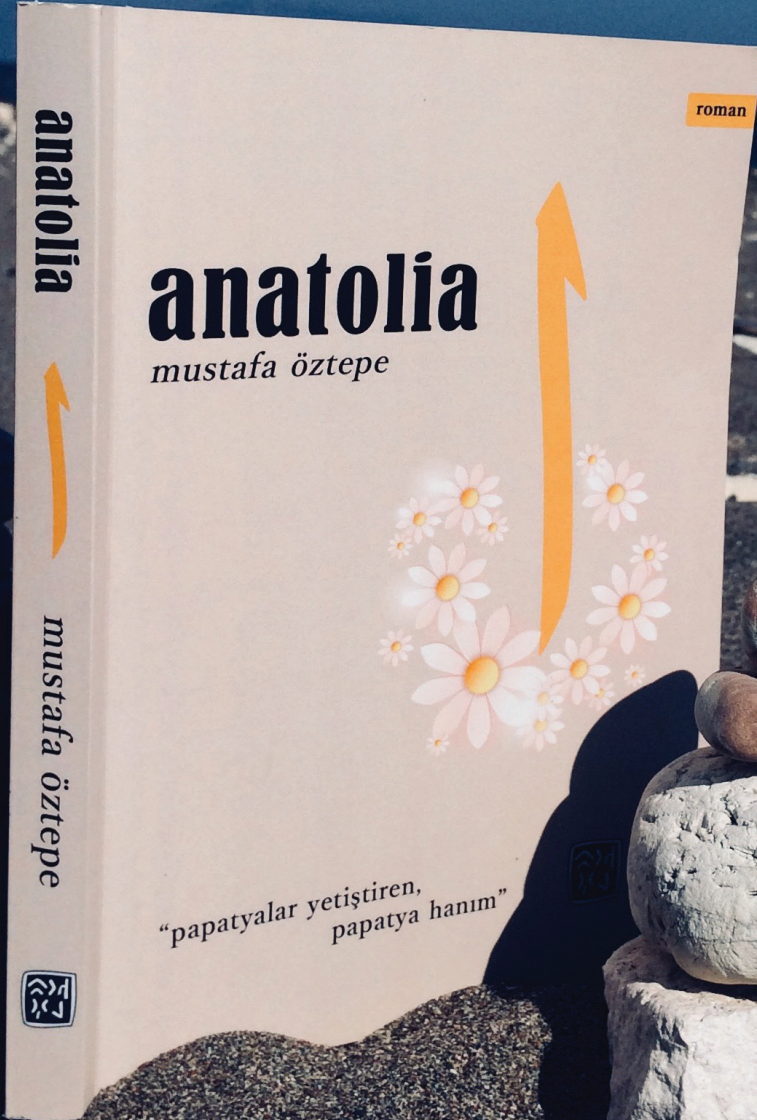
Çok kıymetli okurlarımız, sizleri saygılarım ve en samimi muhabbetlerim ile selamlıyorum. Her insanın doğumundan ölümüne kadar geçen süre içerisinde yaşamış olduğu farklı ve özel olaylar, dünyanın yaratılışından bu yana tekrar etmekte ve daha da gelişmektedir. Bendeniz Mustafa Öztepe. Dünyaya, 1996 Ocak ayının, 1'inde gönderilmiş bulunuyorum. Dünyaya geldiğim günden itibaren bir süre bebeklik, çocukluk, ergenlik, gençlik dönemlerini görmüş tabiri caiz ise geçirmiş bir dostunuz olarak Temmuz 2018'de "Anatolia (papatyalar yetiştiren, papatya hanım) adında ilk roman kitabımı Kutlu Yayınevi bünyesinde yayınlamış bulunuyorum. Antalya/Korkuteli'de ikamet ediyor ve dünyadaki bütün topraklarda hüküm sürüyorum. Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat fakültesi mezunu olup kitabımın insanlara ulaşması için uğraşılıyor ve buruk bir sevinç yaşıyorum. Neden buruk olsun efendim? Çünkü insanlar çok farklı haller göstermekte ve benim ruhum bu hallerden oldukça daralmış ve bunalmıştır. Bu haller nelerdir efendim? Bu haller anatolia, öncelikle doyumsuz bir nefis ve ihtiras dolu bir kalptir. İnsanlar fitratları gereği hantal ve nankördür. Lakin, artık fitratlar değişti hem de çok fazla değişti. Dünyada arayıp da bulamadığımız şey nedir efendim? Cevap veriyorum anatolia, SAMİMİYET. Evet bugün herkes, her kesim, samimiyete aç ve muhtaç. Çünkü bizler, yıllar boyunca samimiyet ile dünyaya hükmetmiş ve insanların arasında, saygı, sevgi, güven, samimiyet ve ben buna, "güzel insan olabilme yetisi" diyorum, çünkü zor sanattır güzel insan olabilmek. İşte tüm bu kavramları hem maddi hem de manevi gönül mabetlerimizde yaşamış ve yaşatmışız. Bu kardeşiniz bu yola, ne para ne de şan ve şöhret için revan olmuştur. Asırlardır yeryüzü topraklarında yeşeren samimiyet çiçekleri son bir buçuk asırda solmaya ve hazan

olmaya yüz tutmuş ve bizim fitratlarımızda bulunan iyi ve güzel için çaba sarf etme, kötü ve çirkin şeylerden kendimizi ve çevremizdekileri sakındırma görevleri artık yerini, haset, ihtiras, nefis-i emmare ve vurdum duymazlığa bırakmıştır. Sonuçlarını hepimiz gördük ve duyduk. Görmekle kaldık, duymakla sağır olduk. Kız çocuklarımız kötülöklere hapsedildi, ailelerimiz yıkılmaya yüz tuttu. Önce kendime sonra sana Leyla dedim ve başladım yazmaya: Vicdanın ve ruhun, güllerinin ve papatyalarının açması için güneşe sığınmasın. Kasırgaları ister gönlün... Yorulmak ister bedeninin, bilirim. Beyhudedir bu düşünceler. Ne güneşi bekle ne de kasırgaya hasret yaşa! Hakikati ara, bir "kün" denir de, ne güneşe ne de kasırgaya gerek kalır, doğarsın bir sabah özlediğinle özlenildiğinle.

İsyandan değildir yorgun oluşum. Lakin sen de çok masum sayılmazsın sevgilim. Yıllar yıllara hasretken, bülbüller güllere firkatleyken, papatyalar temiz ellere meftunken, sen bana hep kinliyen, nasıl olurda gülerdi, senden çizili buse-lerim, benliğim. Gönül yorgun, ruhlar ıssız, bedenlerde kanlı şok ihtilalleri ve tezahürü mutsuz çocuklar, sonsuz ihtiraslı anneler, gençliğine hasret babalar... Kitaplar güzel, iki kapak arasında hapis sevgiler, saatler iki yüzlü bir zamanda durmuş. Kentler ve beldeler bizim özlediğimiz yurda çok uzak ve ulaşılması imkansız. Anı kurtarmak şuan en büyük aşk. Hiçbir şeyin değeri eskisi kadar kıymetli değil, sen kadar kaba değil hiçbir hengame. Kalemler doğruyu değil, yanlışın yanlışını, kötünün iyisini yazıyor. Sözler ve fiiler bir serçe kadar samimi değil. Bir insan ne olursa olsun önce insan olacak, sonra güzel insan olacak, duyarlı ve hakkı gözeten bir güzel insan, haya ve edebi insanlardan önce Rabbine gösterecek bir güzel insan. Önce kendi benliğinde, evinde, ailesinde, mahallesinde, ilçesinde, şehrinde, ülkesinde ve sonra dünyada bir güzel insan olabilmek, papatyalar yetiştirebilmek gerek. Ben tüm güzelliklere papatyaya dedim, dostlarım. Anatolia, güneşin doğduğu yer anlamına geliyor. Her insanın bir güneşi, bir de güneşinin doğduğu yer mutlaka vardır.

**ANATOLIA,
GÜNEŞİN DOĞDUĞU YER AN-
LAMINA GELİYOR. HER İNSANIN
BİR GÜNEŞİ, BİR DE GÜNEŞİ-
NİN DOĞDUĞU YER MUT-
LAKA VARDIR.**

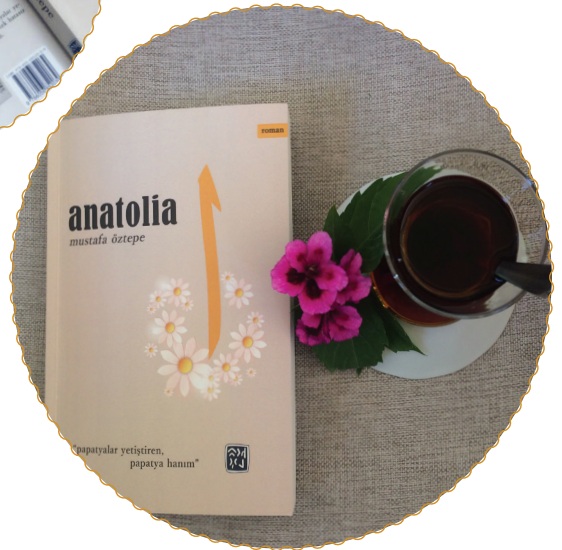
Bir derdim vardı ve bunu anlatmak için çok kişiler ile görüştim. Bunlardan en samimi ve kolay olanı Kutlu Yayınevi oldu ve bu sevdaya onlar ile baş koyduk. Benim başarım bir tek Allah'ın yardımını ile ve yarattığı sebepler ile oldu. Ben istedim, o verdi.

Buradan yeni yazar adaylarına bir kardeş misali şu kısa önerileri söyleyerek hepimizi Allaha emanet etmek istiyorum: Önce hemen başla, eğer ruhunda ve fikirlerinde birşeyler seni dürtüyorsa... Süslü kelimeler yerine içten samimi cümleler kur. Kendini sakın küçük görme senin gönlün bir dünya kadar büyük. Yeise düşme, umutsuzluk bizim kitabımızda yok, bunu unutma. İnsanları izle, onların davranışlarını analiz et. Kendinden başka diğer insanları da düşün yazarken. Hem-hal ol onlarla. Sabırlı ol ve geceleri sabaha yakın aç ellerini ve yüreğini dua et sevgiline. Unutma, karanlıklar arasında gizlidir ilham melekleri.

Bir tek ondan iste.
Bir ten ona yalvar.
Bir tek ona anlat.
Bir tek onu sev...

Önce başla!

KÜNYE

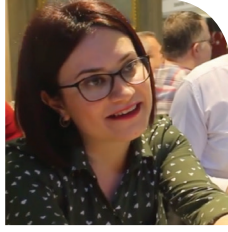
Anatolia

Mustafa ÖZTEPE

Yayın Tarihi: 2018.07.09

ISBN: 9786056852039

Sayfa: 192

Seda ŞİMŞEK
 “Rüyalarımın Doğan Hikayeler”
 ve “Bilinç Dışı Öyküler”

Merhaba Sevgili Okur,

Yazma serüvenim ilk defa, üniversite ikinci sınıftayken, bir gece ilginç bir rüya görmemle başladı. Elbette öncesinde olanları anlatmam daha doğru olacaktır.

Lise yıllarımda koyu bir “Harry Potter” hayranıydım elbette. Bundan bahsetmezsem olmaz. Yazar “J.K. Rowling”, yazım tarzıyla fantastik roman seven milyonları peşinden sürüklemiş, keskin zekâyâ sahip harika bir yazardır. Kendisiyle üç kez mektuplaşma şansına eriştiğim için mutluyum. Ondan çok şey öğrendim diyebilirim. Serinin her bir kitabını okurken kendinizi şaşırmaktan ve eğlenmekten alıkoyamazsınız.

Tarih 2006. O dönemde de “Dan Brown” adındaki yazarın, o ünlü eseri “Da Vinci’nin Şifresi” kitabını yalvar yakar anneme aldırışım ve kitabı bitirmem sadece birkaç günümü almış. Kitapta beni etkileyen birkaç şey olmuştu. İçerisinde yer alan bilimsel öğeler, karizmatik ve bilgece tasvir edilmiş bir ana karakter (Robert Longdon) ve aynı ölçüde naif ama gözü pek bir yan kadın karakter (Sophie). İki insanın tesadüfî bir şekilde bir araya gelmesi ve macera yaşamaları beni epeyce etkilemiş olmalı.

Bunun yanı sıra kitap bir yığın gerçek bilgiyle doluydu ve en önemlisi de okurken olayları gözünüzün önünde rahatlıkla canlandırabiliyordunuz. Tıpkı film senaryosu okur gibi. Sonraları öğrendim ki Dan Brown her gece beşte kalkıp düzenli olarak yazan ve kurgusunu belli bir matematiğe oturtmuş bir yazardı.

O dönem kitabın etkisiyle gördüğüm rüyada tuhaf bir çift vardı. Kafeteryadaydılar. Kadın öfkeyle yerinden kalkıp dışarıya çıkıyordu. Adam da arkasından koşuyor ve yağmurun altında tartışmaya başlıyorlardı. Sonra kadın birden adama olan aşkını haykırarak itiraf etmişti. Klişe olabilecek romantik bir sahneydi fakat ertesi gün gördüğüm sahneyi son sahne olarak belirleyip, karakterleri kafamda oturtuktan sonra bunu bir hikâyeye çevirmek istediğimi ve ilk olarak alt komşumuzun kızına okuttuğumu hatırlıyorum. En yakın arkadaşımın da düzeltmelerimi okumasını sürekli talep ediyordum.

Öncesinde okuyucuyla sohbet eder havada, küçük denemeler yazıp bir klasörde biriktiriyordum. Aynı arkadaşım düzenli olarak onları da okuyup yorumlardı. Teşekkür hediyesi olarak geçenlerde ona kitabımı hediye ettim :)

Rüyasını gördüğüm hikâyeyi büyüttükçe büyüttüm ve roman olması için elimden geleni yaptım. Aklıma fikirler geldikçe küçük notlar alıyordum. İsimler, kostümler ve olaylar kafamda uçuşup duruyordu. Gel gelelim bir gün içimdeki heyecanı kaybeder gibi oldum çünkü roman yazmakla başa çıkamayacak gibi hissediyordum kendimi. Projemi rafa kaldırmak zorunda kaldım.

**SONRALARI
 ÖĞRENDİM Kİ DAN
 BROWN HER GECE BEŞTE
 KALKIP DÜZENLİ OLARAK YA-
 ZAN VE KURGUSUNU BELLİ BİR
 MATEMATİĞE OTURTMUŞ
 BİR YAZARDI.**

Verdiğim arada okulumdan mezun oldum ve öğretmenliğe başladım. Yazmaktan vazgeçmemiştim fakat çok fazla okumam gerektiğinin de farkındaydım. Polisiye, korku, macera ve özellikle de bilim kurgu türlerindeki kitapları okumaktan oldukça zevk alıyordum.

Özel bir kurumda çalışırken tanıştığım iş arkadaşım kitapları fark etmemde çok büyük bir rol oynadı. Beni Stephen King'le tanıştırdı. O zaman kadar hiç korku kitabı okumamıştım.

**YAZDIKLARINIZI
HEMEN DÜZELTMEDEN BİR
SÜRE BEKLETİN. SONRA ÇIKARIP
OKUYUN. İLK ZAMANLARDAN
BU GÜNE KENDİNİZDEKİ DEĞİŞİMİ
BARİZ BİR ŞEKİLDE GÖRME
ŞANSINIZ OLACAKTIR.**

Geçen yıllar boyunca ve kendimi tanıdıkça zihnimi okuyarak ve seyrederek beslemeye karar verdim. Bu sırada rüyalar görmeye de devam ediyordum. Tahmin edeceğiniz üzere oldukça ilginç ve fantastik oluyorlardı. Onları not edip bir gün kullanılmak üzere biriktiriyordum. Yaz tatillerinde boş kaldıkça yazdım, yazdım ve yazdım...

Yazdıklarımı bazen öğrencilerime ve bazen de yakın arkadaşlarıma göstermeye başladım. Kısa hikâyeler üzerinden devam etmeye karar vermem bu şekilde oldu. Çocukları ve gençleri merkeze alan yazılar yazıyordum artık. Sonra onları çizimlerle desteklemeye karar verdim.

Çizim: Seda Şimşek

Japon animeleri (Japonlara özgü çizgi filmler) her zaman ilgimi çekmiştir. Sadece çocukların değil yetişkinlerin de izleyebileceği bu filmler ya da dizilerde aklınıza gelmeyecek konuları bulmanız olasıdır. Çizimlerinin de kendine has özellikleri vardır. Çizerken hem siz hem de sizi izleyen kişi zevk alır.

Yazarken gördüğüm rüyayı omurga olarak kullanıyorum. Bana başlangıç için yardımcı oluyorlar. Devamında hikâyenin kurgusu, karakterlerin isimlerini ve finali gibi unsurlar bana kalıyor. Konuyla ilgili resimleri bulmak ve çizimleri eklemek ise işin en eğlenceli kısmı diyebilirim.

2017 yazında artık yazılarımın yeterince demlendiğine karar verip, arkadaşlarımın ve öğrencilerimin de ısrarlarına daha fazla dayanamayınca yayınevi arayışına girdim. İşin bu kısmıyla ilgili hiçbir tecrübem yoktu. Birkaç elemenden sonra Kutlu Yayınevi'nde karar kıldım. Resmî sitelerini incelediğimde bana oldukça samimi geldi. Açıklayıcı bilgiler sunuyor ve her aşamada yardımcı olacakları izlenimini uyandırıyorlardı.

Başta bahsettiğim roman girişimime ne mi oldu? Yıllar sonra evde bir çıktısını buldum ve okuduktan sonra satır aralarındaki hataları görüp hepsini bir çırpıda düzelttim. Günün birinde değerlendirilmek üzere beni bekliyor :)

Bu herkese tavsiye edebileceğim bir formüldür. Yazdıklarınızı hemen düzeltmeden bir süre bekletin. Sonra çıkarıp okuyun. İlk zamanlardan bu güne kendinizdeki değişimi bariz bir şekilde görme şansınız olacaktır. İşte o zaman kendinize çok şaşırarak ve belki de kendinizle gurur duyacaksınız.

Tahmin edersiniz ki bilim kurgu, fantazyaya ve belki bir parça da gerilim benim olmazsa olmazlarımdır. İlginç şeyler ilgi alanım, onları durdukları yerden bulup çıkarmak ise en büyük hobim.

Hayatımda beni destekleyen ve hayallerimi gerçekleştirmemi sağlayan herkes şükranlarımı sunuyor ve bol okumalı günler diliyorum.

Kalın sağlıcakla :)

KÜNYE

Rüyalarımın Doğan Hikayeler

Seda ŞİMŞEK

Yayın Tarihi: 2017.09.12

ISBN: 9786059672603

Sayfa: 160

KÜNYE

Bilinç Dışı Öyküler

Seda ŞİMŞEK

Yayın Tarihi: 2018.12.21

ISBN: 9786057993663

Sayfa: 154

Gazel YİĞİT
“Gazel”

Bu bir kitabın değil, kendimce bir zaferin hikayesidir. Yıllarca kurulmuş bir hayalin, paramparça edilip dağıtılmış bir ruhun parçalarının tekrar birleştirilip ilmik ilmik dokunup bedene bürünmüş halidir. Yazmak istedim çünkü şiir sevmem diyenlere söylemek istediklerim vardı. Her zaman, şiir deyip geçmeyin derim çünkü inandığım bir sır var onda. İnsanoğlu yer yüzüne gönderildiğinde, parça parça bölünüp gönderilmiş. Her bir parçası bir yere, başka bir insanın ruhuna yerleştirilmiş. O parçaları bulmak için çaba harcamayanlar ruhlarında kocaman bir boşlukla yaşarmış. Neye sahip olupsa olsun kendilerine sahip olamazlarmış. Yapbozun parçaları birleşmeden asla bitmezmiş bu huzursuzluk oyunu. Aşk, para, özgürlük ve diğer sahip olmak istediklerimiz... Hiç biri parça parça bir ruhta tutunamaz. İşte, şiir burda en büyük kozu oynar. Saftır şiir. Hissedilmeden yazılamaz. Şiir yazmak için önce yüreğinizin derinliklerindeki o lisan çeşmesine inmeniz lazım. Orda bir kapı var ki anahtarı duyguların elindedir. Ve şiiri yazan bile istediğinde açamaz o kapıyı. Ancak duygular çıkmak isterse açılır o kapı.

Bunca özenle korunmuş kelime, mısra, insanlığın ortak sırrı değildir de nedir? Öyleyse bu sırda, elbet bizden de bir şeyler saklıdır. Kendini arayanların değil kendini aramayı

akıl edemeyenlerin de şiire ihtiyacı vardır bence. Okuduğunuz anda kendini aramayı akıl edemeyenlerin de şiire ihtiyacı vardır bence. Okuduğunuz anda kendinizi bir parçası yerine oturmuş yapboz gibi hissettiğiniz, bir iki satır bir şey vardır mutlaka. Anlatmak istediğim tam da bu işte. Kimseye söyleyemediğiniz bir sırrınız, hüznünüz, hasretiniz, bir şairin kalbinde şiir tomurcuğu olarak yeşerebilir. Okuduğunuzda kendiniz bir an şiirin bir parçası olarak görürsünüz.

Okudukça yerine oturur taşlar ve başka ruhlarla aynı duyguları paylaşıyor olmak aslında tek olarak değil çok olarak yaratılmış olduğumuzu bize kanıtlamış olur.

Şimdi, elinize bir şiir kitabı aldığınız zaman bir daha düşünün:

“Acaba hangi mısrasında saklı en büyük parçanız” diye...

**ŞİİR DEYİP
GEÇMEYİN.
KENDİNİZİ BULDUĞUNUZ
BİR SATIRI VARDIR
MUHAKKAK.**

KÜNYE

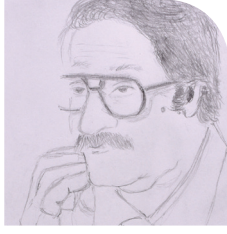
Gazel

Gazel YİĞİT

Yayın Tarihi: 2018.08.02

ISBN: 9786058138797

Sayfa: 138

Cumhuriyet CAN
"Sevgi Tozları"

Sevgi Tozları isimli şiir kitabımda kendimi şiire yaklaştırarak ben de bu yolculukta bir cam kenarı yeri aldım.

İçimdeki neşeyi ve yılların birikimini sözcüklerden oluşmuş bir köprüden karşı limana geçirdim. Limanda sevgi yüklü bir kent beni bekliyordu. Onlar halden anlayan, yardımsever insanımız, Atamızın Türk gençliği ve geleceğin çocukları...

Okumak ve göze hitap eden şeylere bir adım daha yakın olmak bizlerin emeli olsun! Şiir bizi sevgiyle çağırır. Ona sevgiyle koşalım. Sevgi Tozları'nda halkımın içinden çıkan bir kuşun kanat çırpınışı oldum. Kızımın yaptığı resimler de kitabımda yer alıyor.

Emeği geçen ve okuyan herkese candan teşekkürler!

KÜNYE

Sevgi Tozları

Cumhuriyet CAN

Yayın Tarihi: 2017.11.13

ISBN: 9786059672696

Sayfa: 212

Çizim: Hatice Canan Can Pearce

“
ŞİİRİN ZENGİNLEŞTİR-
DİĞİ BİR DÜNYA KATIK-
SIZ SEVGİYE DOYMUŞ
BİR DÜNYADIR VE O
DÜNYADA TÜM VİC-
DANLAR ÖZGÜRDÜR.
”

Fatih EMİROĞLU
“İlk Göktürkçe Küçük Prens”

İLK GÖKTÜRKÇE KÜÇÜK PRENS NE İÇİN İLK?

Küçük Prens’le tanıştığımda ilkokul öğrencisiydim. Liseye dek yüzünü görmedim. Kendimi bulmaya çalıştığım bir zamanda, arkadaşımın bu betiği bana önermesiyle Küçük Prens tavan arasından bir daha oraya dönmek üzere masama indi. Bu betikle aramdaki çekim seziliyordu ki; ara sıra bana bu adı yakıştıran insanlarla da karşılaşılıyordum. O sıra okuluma da yakın olduğundan Suat Turgut’un (Ajans2023) betikliğinden çıkmıyordum. Ancak henüz yayıncı ya da yazar olmam için ikisi de yeterli değildi, koşullar yeterince anık değildi, esin vardı, düş yoktu. Bunun için yine o zamanlardan bugüne gelen tutkum olan Türk abecesini (Göktürkçe de deniliyor) iyi bir öğretmenden öğrenecek denli şanslı olmam gerekiyordu, çünkü eğitimini alabileceğim bir yer yoktu. O şans beni Uluslararası İlişkiler okumak için gittiğim Azerbaycan’ın başkenti Bakü’de 2011 yılında kente ayak bastığım ilk gün

buldu. O gün Gökbey hocamla tanıştık. Çocukluktan gelen bir diğer tutkum, damgalar. Bu tutkum da yine ilkokul yıllarımda uyanmıştı. Öğretmenlerimin verdiği ödevlerden Ergenekon destanı ile Gılgamış destanının dili ve anlatımına hayran kalmıştım. Bu ikisini bilip de çivi yazısı denen kargacık burgacık yazılar hakkında daha çok şey öğrenmek

Sözünü ettiğim nakışlı arma.

istemmişim. Müzelerimizde bu yazılardan çokça bulunmakta olduğundan müzelerdeki yapıtların kendine özgü oluşuna şaşardım. Sonunda çivi çiviye söktü bende alfabe merakına dönüşen bu süreç Orkun yazıtları ile sonuçlandı. Sonunda aradığımı bulmuştum. Ancak bu yazıyı öğrenebileceğim, günümüz Türkçesi’ni yazmayı öğretecek bir tek yapıt yoktu. Belki birisi öğretmeye başlamıştır diye buşkulanıp (heyecanlanarak) ağda dolaşırken her defasında düş kırıklığına uğradıysam da merakımdan hiç el çekmedim.

Bir gün lisede yine böyle bir araştırma gerçekleştirirken o birisini bulmuştum: Türkçesi Varken Topluluğu :)

İşte böyleydi Gökbey hocamla tanışmamız. Tanıştığımızda konu konuyu açıp sıra damgalara gelince bir sessizlik oldu. Ben heyecanlı heyecanlı anlatırken diğer arkadaşımız Ulaş sessizce gülüyordu, ben ne olduğunu anlayamadan Gökbey hocam Türkçesi Varken’in yerliğine kullanıcı adı ve açarsöz ile giriş yaptığında ben de kaynağa geldiğimi anlamıştım. Böylece bir yandan var olan çalışmalarını gördüğümde ben de o birisi benim diyerek, benim gibi bu yazıyı öğrenmek isteyen diğer insanlara öğretme güveni duydum. Ben de bir şeyler yapabiliyordum ama ne?

Gökbey hocamın düzenlediği ilk öğreneğin (kursun) ilk öğrencisi oldum. Eski belgeler dışında okuyabileceğim bir şey olmadığından yakınırdım kendimi bu betiği düşlerken buldum. Henüz Küçük Prens’in yayın hakları kamuya açık değildi. Dolayısıyla öğrenirken bu iş gözümde büyümüştü ve hayata geçiremiyordum. Şimdilik başka bir şey mi yapsam derken yazımın başında sözünü ettiğim Suat Bey’le bir çizgi roman projesi gerçekleştirmek istediğimde de henüz 2012’nin kışydı. Ancak Türk abecesinin öğrenilmesi ve yaygınlaştırılması bakımından henüz bu çalışma için de çok erkendi. Eksiksiz bir çalışma için yeterince öy(zaman) vardı. Yine o sıralarda (2012 olabilir), beni Küçük Prensle

yeniden tanıştıran arkadaşımın çok özel bir armağan almıştım. Mısırlı bir nakkaşın işlediği bir Küçük Prens arması. Ancak ben onu kullanmaya kıyamadım hiç, ne çantaya ne de giysilerime. Onu iyi sakladım. Bir gün çekmecelerimi günü geçmiş belgelerden temizlerken yine karşıma çıkacak ve kitabımın kapağında olacaktı, Yasemin hanıma bir kez daha teşekkür ederim.

Arka yüzdeki kirpi ve tavşan çizimleri de bu özgünlüğün bir parçası olarak yerlerini aldı ve geleceğe göz kırıyorlar. Kapak tasarımının öyküsü böyle. Anlayacağınız doğaçlama bir süreç ancak her parçanın kendine özgü bir öyküsü ve yaşanmışlığı var. İki tutku bir araya geldi ve ortaya iki proje çıktı.

Anlatmaya devam edeyim, 2014'e geldiğimizde ise artık İstanbul'daydım ve kurumunu Gökbey hocayla paylaşan bir STK'da yeniden Göktürkçe öğrencisiydim. Bir yandan da emektar Türkçesi Varken'in Türk Dili Derneği olarak kurumlaşması için koşullar sağlanıyordu. Amacımı gerçekleştirmek ve şu an yönetiminde olduğum ancak o zamanlar henüz kurulmamış olan Türk Dili Derneği ile tutkumu (Türk abecesini) daha fazla insanla paylaşmak için işe dahi girmiştim.

Yaşam şartlarımın zor olduğu bir yıld, okula ara vermiştim. Sevdiğim şeyi yapmak ve düşümü gerçekleştirmek için elimden geleni yaptım, bu beni koşullardan bağımsız olarak diri tutuyordu. Zor zamanlarda içinizdeki güce, sezginize her zamankinden çok güvenin. En azından ben öyle yaparak başardım. Öyle ki çalışmamı kaptırmam dahi beni yıldırmaya yetmedi.

Derneğin hayatımda çok özel bir yeri var benim için. Bir STK'yı ayakta tutmak kolay değil, hem ayakta kalıp hem de hizmet üretmek, yeni içerikler üretmek de öyle. Bugün betiği olan bir yayıncı olarak bu yazıyı yazıyor olsam da, bu dostluklarımın, güvendiğim ve beni seven insanların enerjisiyle tamamlanmış koşulların ve inancımın toplamı olarak kendimce öznel olarak bu başarıyı

tattım, çok şükür. Bu nedenle bu betik pek çok şeyin toplamı.

2014'ün son baharında Gökbey hocamla da görüştüğümüzden sonra Mavi Bulut'la iletişime geçip Kutlu Yayınevi ile ortak bir çalışma yapmayı teklif etmiştim. Ancak olumlu bir sonuç alamamıştım. Bu çalışmayı hayata geçirmek için henüz tüm koşullar yine de yerinde değildi. Üstelik dernek de kurulmamıştı.

2015 ise çok verimli bir yıl oldu, birikmiş gücümüz ve isteğimiz, buşumuz vardı. Hem de derneğimiz kurulmuştu. Bir de Cafer vardı, o da bu betikte bu öyküde olmalı. O'nsuz olmaz. Cafer'le bu betiği paylaştığımda artık bu yalnızca benim düşüm olmaktan çıkmıştı. O sıra Yıldız Teknik'teki ilk öğreneğin mülakatını gerçekleştiriyorduk dernek olarak. Cafer sayesinde kendi kendime konuşmak zorunda kalmadım pek. Bu betik O'nunla büyüdü. Usuma ne gelse, ne eklemek, ne çıkartmak istesem beni hep can kulağıyla dinledi.

Ancak betik bir türlü ete kemiğe bürünemiyordu. Mavi Bulut'la anlaşamayınca ben de kendim çevirtmek için iyi bir İngilizce öğretmeni olan bir arkadaşım şiiresel çeviri girişiminde bulundu. Harikaydı ancak bilgisayarımız yanınca çalışma uçtu. Yine başa döndük. Moralem bozulmuştu ama vazgeçmedim.

İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden okullarda sunum yapmak ve Türk abecesini okullarda anlatabilmek amacıyla gerekli izinleri alabilmek için ülke içinde ve dışında çok emek verdik. Bu emeklerin meyvelerinin ardı gelmesi için bir an önce okunacak yeni ve güncel yapıtlar da gerekiyordu. Dün düş olan bugün artık bir gereksinimdi. Çünkü yaptığımız belgelendirmelere baktığımızda on binlerce insana eğitimlerimizin ulaştığını görmekteyiz. Bir yandan sunumların sürmesi, bu sunumların kalıcı ve yapıcı bir katkıya dönüşmesi, köklenmesi gerekirken öte yandan gerçekleştirmek istediğim bir betiğim

**ZOR ZAMAN-
LARDA İÇİNİZDEKİ
GÜCE, SEZGİNİZE HER
ZAMANKİNDEN ÇOK
GÜVENİN.**

var, unutmadan bir de Kutlu Yayınevi var :) Düşümü gerçekleştirmek için tüm itici koşullar bir araya gelmiş ve gerçekleştiremediğim süreçte ben de çalışmayı oldukça genişletmişim. İşitme engelliler için seslendirilmesini de istiyordum. Cafer'le Ulupamir'deki (Van) kardeşlerimize eğitime gitme arefesindeyken bir yandan ağır bir işte çalışıyordum. Bir gün 15 dakikalık çay arasında "bana bir masal anlat baba"yla yüreklerimizi kazanmış Oya-Bora ikilisine ulaşmaya karar verdim. En son Aria müzik üzerinden Bora Bey'e ulaştım. Ancak ortada çalışma yoktu. Yine de yaşadıklarını ve stüdyolarının olduğunu ve işlerini hala sevdiklerini bilmek iyi gelmişti. Mavi Bulut'la da mümkün olmadı. Sonra çok güzel bir şey oldu. 2015'te. Yazarın ölümünden 70 yıl geçtiğinden yayın hakları da artık serbestti.

Türk Dili Derneği henüz ilk yazını görüyordu. Ben de Türk ülkelerinde sunum yapabilmek için o sıralar öğrencisi olduğum Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı ile görüşmeler yaparken diploması üzerine eğitimler veren Alman vatan-daşı bir hanımefendiyle tanışmıştım. Bu tanışmada ben yalnızca dinleyiciydim. Ancak bu karşılaşma bende bir şeyi tetiklemiş ve Göktürkçe Küçük Prens'in tanıtımı ve betiğin damgaları nasıl tanıtacağı artık iyice şekillenmişti usumda.

Betik artık dünyadaki Küçük Prens müzelerine ve koleksiyoncularına ulaştırılmaya değer durumdaydı. Batı'yı da etkileyebilecek bir sunum yolu bulabilirsem Küçük Prens Vakfı Fransa'da bulunduğu Fransa, Almanya ve küçük bir olasılıkla İngiltere de olur diye düşünüyordum. Yerel haberlerde bile çık-sa benim için yeterliydi. Ancak burada önemli olan eş zamanlı ve çabuk hareket etmektir. Hem düşümü tutkumla birleştirerek gerçekleştirmiş, hem de alanım olan Uluslararası İlişkiler üzerine bir çalışma yapmış olacaktım.

Derneğimizde gerçekleştirdiğimiz bir toplantı sırasında bu kitabın geleceğini duyurmuş ve başka neler yapabileceğimizi konuşurken üyelerimiz önceliğimizi Kutadgu Bilig gibi temel yapıtlarımıza

vermekten yana idi. Ancak daha önce Dede Korkut ve Irk Bitig'i damgalarla yayınladığımızdan dolayı güncel bir yayın olsun istiyordum. Hem Küçük Prens olsun istiyordum hem de insanlara daha sıcak geleceğine inandım. Ancak bir üyemiz oldukça tutucu davranarak ulusal bir değerimizin yabancıların çalışmalarıyla bir araya gelmemesi gerektiğini söyleyerek kınamıştı. İşte benim de bu çalışmadaki nihai amacım budur. Yazımızın tüm kurum, kuruluş ve zihniyetleri aşarak kamuya mal olmasıdır. Yazı kişinin kendisini ifade etmesini sağlayan önemli bir araçtır.

Ulusumu kimse boyunduruğa alamayacağı gibi, onun yazısını ve bu yazıyı kullanan bireylerin gereksinimlerini de sınır-layamaz.

Dolayısıyla ilk Türk abeceli projem Gök-bey Uluç ve Mehmet Tekeli ile çevirdiğimiz Suat Turgut'un 9 betiklik çizgi roman takımı oldu (+1 kendi hazırladığımız kılavuz), zamanı gelen oydu ve önce o oldu. Bu anlamda güncel bir çalışma olarak ilk olduğunu da

vurgulayalım. Böylelikle Türk yazısını bilenlere ve ilgililere günümüz Türkçe'sinde okunabilir yapıtlar kazandırdık.

İngilizce öğretmenliği yapan arkadaşım da sözü-nü ettiğim süreçte çalışmayı bitiremedi. O sürede yine de ben bir yandan çalışmanın ardını bekleyip öte yandan damgalara çevirirken sarsıcı bir gelişme oldu.

Beni o toplantıda kınayan arkadaşım bir sosyal paylaşım ağında beni etiketleyerek bir yayınevinden Göktürkçe Küçük Prens için teklif aldığı söylemiş ve tebriklerini bekliyordu. Ne diyeceğimi, ne tepki vereceğimi bilemediğim bir andı. Ancak o zamanlar çalışmalarımız yeni yeni köklendiğinden ve aramızda bir ikilik ya da tartışma çıkmasının çalışmalarımıza dışardan bakanlar için olumsuz bir sonuç doğurmasını iste-

mediğimden bu konuda uzun süre sessiz kaldım. (Kızıştım, çok kızıştım ancak yargılamak istemiyorum. Hiç bir okurumun da yargılamamasını dilerim. Her neden olduysa, biz hayırlısını dileyen bir toplum olduğumuzdan, olmuş olan hayırlı olandır di-

yor ve geçiyorum. Ben çalışmamın geldiği noktadan memnunum ve amacına ulaşacağına güveniyorum.)

2017 yılında Gökbey hocamın askerliğinde vekalet ettiğim Kutlu Yayınevi'nde hizmet sunduğumuz bir yazımızın (Cumhur Can) vekili tarafından nihayet İngilizce'den çevirebildik. Canan

hanıma bir kez daha teşekkür ederim. Böylelikle hayalimdeki gibi Fransızca'sından çevrilmedi ancak artık elimde gerçek bir sonuç vardı. Düzeltiyi üstlenen düzeltmenimiz Burcu hanıma bir kez daha teşekkür ederim. Bir betikende çalışıyorsanız betiklerle aranızdaki ilişki için bu durum çok verimli olabilir. Ancak hem yayıneviyseniz, yani gelen çalışmayı gözden geçiriyor, anlaşıyor, baskıya hazırlıyor ve baskıdan sonra ilgili kurumlara çalışmayı gerçekleştirdiğinizi bildiriyorsanız durum değişebiliyor. Dolayısı ile yine de zaman aldı.

Derneğimizin eğitimcilerinden Serkan Sağın sayesinde betik sergisine ucu ucuna yetişmek üzere damgalara çevirimin düzeltmenliğini üstlendi. Emeğini gizleyemem, yetiştiremediğim bir zaman aralığına geldiğimizde çalışmayı sona yetiştirdi, var olsun!

Düşümü bilen Cafer, bu betiğe beni ve betiğin kazandığı biri olarak duygu ve düşüncelerimi, bozmadığım sessizliği söze eksiksiz ve dostça döktü ve sunusunu hazırladı. Kapak tasarımını hazırladı ve nazıma katlandı. Yazar olarak söyleyeyim, yayınevi yazarevidir, biraz da naz evidir :) Kapak tasarımını deyinip geçmeyin, bir görseniz o kapaklar nasıl hazırlanıyor... var olsun!

Bu betikten ve tutkumdan vazgeçecek kadar yo-

rulduğumda bana devam etmeyi öğreten yazar Özlem Hatipoğlu'na manevi desteğinden ve bana affetmeyi ve devam etmeyi öğrettiğinden, betiğimin girişine bir yazı bağışladığından dolayı, bu betikle de bir kez daha yollarımız kesiştiğinden, var olsun!

**YAZAR OLARAK SÖYLEYİYİM:
YAYINEVİ, YAZAREVIDİR.
BİR AZ DA NAZEVİ...**

Betiğin adı da işte böyle geldi. ISBN alırken, bantrole başvururken çokça düşündüm. Bu kadar zor olmayabilirdi, artık aynı adı alamazdım ama şimdi betiğimin bir yaşanmışlığı ve onun bir öyküsü var. Bilir misiniz? Sözde güç vardır ve sözler, düşünceler de yaşam gücümüzden beslenen her şey gibi birer canlıdır. Bu çalışma gerçekten de ilkti. Bu gerçeği sözle ve yazıyla diri kıldım.

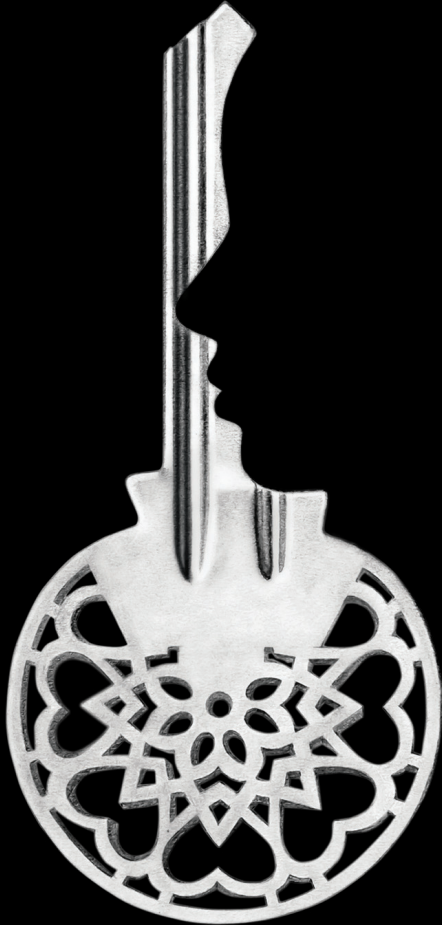
Neler mi olacak? Bu yazıyla ve yazılan, yazılacak olan ve kimileri de yazılamayacak onca anı ve emekle bugünlere geldiğimiz ailem olan Kutlu Yayınevi aileme bana kattıkları her şey için teşekkür ediyorum. Daha çok tohum serpmek adına şuan Bakü'deyim. Kurucusu olduğum Türk Yayınevi Neşriyyatı'nda ilk betiğim İlk Gök-türkçe Küçük Prens, Azerbaycan Türkçesi'nde yayınlanacak. Betiğimiz ve bu sayede yazımız er ya da geç müzelerde yerini alacak.

Yalnızca sevdiğim ve inandığım gibi, içimden geldiği gibi yaşamaya çalıştım, çok defa vazgeçsem de pes etmedim ve her ne olursa olsun kalkmayı öğrendim. Bakalım neler olacak :). Yapıtlarının yayınlanmasında bir arada olduğumuz Kutlu Yazarlarımızın her biriyle ve yapıtlarıyla paylaştıklarımız için şükranlarımı sunuyorum. Artık Kutlu Yayınevi betiklerinizi Azerbaycan'da da yayımlayabilecek. Türk Yayınevi Neşriyyatı'ndan çıkacak betiklerinizle Türk Yazarlar dergisinde yeniden buluşmak dileğiyle.

Sevgiyle, ÖZ'de kalın.
Kutlu olsun.

Çizim: Yakup Çakır

ZEMHERİ *Deniz Eldek*

Sonra bir şey oldu, anlayamadığım
Yüreğimde önemsenmeyen, belli belirsiz çatlaklar
İçten içe kanayan kendi kabuğuna küs derin
yaralara dönüştü
Konuşmaktan çok önce, susmayı öğrendim
Kendimi anlatamamak yordu beni
Kimse içimdeki karanlığı sevmedi...
Zaten ben de sevemedim çiçekli elbiseleri
Hiç deniz bilmemiş şehirlerin, kıyılarında kaldı
Kağıttan yaptığım gemiler
Kimse şiir okumadı mesela...
İçinde on mavi'lerin olduğu masalları hiç duy-
madım
Sonra bir şey oldu, bitkin bir asker gibi esir düştü
kalem
Ve hiç terketmedi yağmur, ne şehrimi ne kirpikler-
imi ne de beni
Kimsenin vazgeçilmezi de olmadık
İlk gözden çıkarılan son hatırlanan
Yangında terkedilen o tahta masa...
Ve kimse benim gibi saklamadı içinde bir cesedi
Renkli kalemlerin bir suçu yok...
Ben kendim sevdim siyah mürekkebi.

GÖKHAN ÇAĞLAYAN'IN YAYINEVİMİZDEN ÇIKARDIĞI KİTAPLARI:

- 1- ÖZDEN SÖZE
- 2- ETYEMEZLİK
- 3- UMUT YAŞAMIN ÖBÜR ADI
- 4- YAZDAN ARTAKALAN

Bir betik bir evrense, bir betiklik nedir? Sakın "Bu 'okuma-yazma çağı' değil!" demeyiniz. Derseniz, bütün o sömürgecilerin, yayılmacıların tuzağına düşmüş olursunuz. Betiğin biçimi değişedursa da *kendisi* var olagidecektir. Öyleyse, bir betik bir evrense, bir betiklik birbirine koştur ile/ya da iç içe geçmiş nice evrendir, demek gerek.

Gökhan Çağlayan

“Bu benim ilk heyecanım ve bunu yaşatımla paylaşmak ‘Dostum Benekli’ ile tanıştırmak istiyorum. Hayal dünyama eşlik etmek isterseniz buyrun *Dostum Benekli* artık bizimle.”

Yayınevimizin yaşça en küçüğü (8) olan Erva Kopuz’un ilk kitabı “Dostum Benekli” yayımlandı. Aile arasında düzenlenen kutlamanın karelerini paylaşıyor olmak bizler için de huzur verici. Yazarımızı ve ailesini tebrik ederiz. Öz güveni olan üretken nesiller ancak bilinçli ve destekleyici aile ile mümkündür.

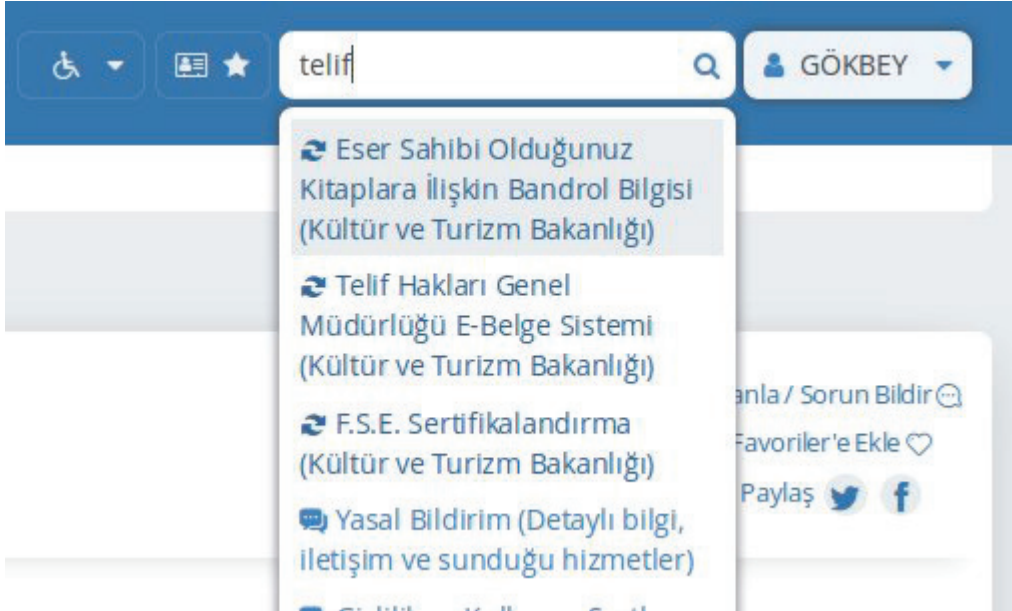
Aliye Aybuke Uluç’un kaleminden, Ceren Karateke’nin çizimiyle karşınızda *Toprak’ın Küçük Notları* ve müdavimleri.

YAZARLIK KAYDINIZI E-DEVLETTE SORGULAMA KILAVUZU

E-devlet uygulaması (turkiye.gov.tr), Kültür ve Turizm Bakanlığı ile yaptığı iş birliği sonucu Telif Hakları Genel Müdürlüğü'nün kayıtlarını çevrimiçi alana taşıdı. Böylece yazarlar, e-devlete giriş yaparak üzerlerine kayıtlı kitapların listesini, alınan bandrol sayısını görebilmekteler. İlerleyen zamanlarda bandrollerin seri numara aralıklarına da erişim olacağını beklemekteyiz.

KİTAP KAYDINA NASIL ULAŞILIR?

1) E-devlet girişi yapıldıktan sonra arama kutucuğuna “telif” yazılarak ilgili aramada üst sırada çıkan Eser Sahibi Olduğunuz Kitaplara İlişkin Bandrol Bilgisi (Kültür ve Turizm Bakanlığı) seçeneğine tıklanmalıdır.

2) Açılacak ekranda tarih aralığı istenecektir. Bu kutucuklara sorgulanmak istenilen tarihler yazılmalı, sonrasında da “Sorgula” düğmesine tıklanmalıdır.

Sorgulama Kriterleri

Satış Başlangıç Tarihi

01/12/2016

Tarih alanı "Tarih Seç" özelliği ile ya da GG/AA/YYYY biçiminde doldurulmalıdır.

Satış Bitiş Tarihi

19/12/2018

Tarih alanı "Tarih Seç" özelliği ile ya da GG/AA/YYYY biçiminde doldurulmalıdır.

[Sorgula >](#)

3) Sorgulama sonucunda banrollerin yayınevine satıldığı günay (tarih), eserin adı ve yazarı, hangi yayınevinden çıktığı, kaçınıcı baskısının yapıldığı ve kaç adet bandrolle işlem gördüğü bilgisi çizelgede verilecektir.

[< Geri](#)

Sorgulama Kriterleri

Satış Başlangıç Tarihi	19/05/2018
Satış Bitiş Tarihi	19/12/2018

Bandrol Bilgileri

Satış Tarihi	Eser Adı	Eser Sahipleri	Çevirmen Bilgisi	Yayınevi Adı	Baskı Sayısı	Bandrol Adedi
06/12/2018	IRK BİTİĞ OKUMALARI	GÖKBAY ULUÇ	-	GÖKBAY ULUÇ - KUTLU YAYINEVİ	1	500

 E-Devlet Kapısı üzerinden gerçekleştirilen sorgulamalar 2011 yılı ve sonrasında ait kayıtları kapsamaktadır. Bilgilerin hatalı olduğunu düşünüyorsanız bandrol@telifhaklari.gov.tr adresine bildiriniz.

SÖYLEMEZSEM OLMAZDI

ALİ ERTAŞ

Bir çocuğun kalbinde en ufak bir yerin yoksa, yaşamının baharında solan çiçeklerin arasında nefes alırsın demektir ve ben buna üzülürüm

Bunu söylemezsem olmazdı.

Gökyüzünden düşen insan parçacıklarıydık, dımdızlak yeryüzünde kendini bulan, buldukça kaybedip kaybettikçe bulmaktan yorulan, yoruldukça oflar nidalarının içinde kendini bulan, sonra da “aman be” deyip yaşama yeniden yenden tutunan; neşeli hüzünlü, gülmekli ağlamaklı çikolata parçacıklarıydık.

Bunu söylemezsem çatlardım.

Bir delinin aklıyla alay edip aptallığımızla cahil yanımızın farkına varamadan, bir kahkahanın içine hapsolmadan suratsız yüzler arasında geçen ömrümüzde, nereye gideceğini kestiremeyen yaprak dökümlerinin arasında dalları çılgınca canımızı acıtan oksijen parçacıklarının, nefesleri tıkayan mezarlık taşını selamlayan ruhani yanımızdık.

Bunu söylemezsem hiç olmazdı.

Kendi yüreğinden başka her şeye kulak açan, kendi yaşamına ait tek bir kuralı olmayan tüm yaşam tarzını dışarıdan düşünme etiketinin yüzde yüz eksikliğiyle alan kendi şarkısını söyleyemeyen kendi şarkısında dans edemeyen insan resimlerinden olmayın. Bu benim en sevdiğim yanımdır.

Bunu söyleyemezsem kabuğumdan çıkamazdım.

Ve Tanrı üzerime giydiğim en güzel elbise. Yaşam bana şunu öğretti: Herkes kendi Tanrısının kıyafetini üzerine takırmış. Tanrı geri plana atamayacağınız en sevgili arkadaşınız olmalı. Üzüntülerinizi sevincinizi dostluğunuzu düşmanlığınızı ona fısıldayın. Onunlayken maske takınmayın. Ve yanlış anlaşılma yalnızlıklarda boğulmayın.

Yalnızlık sadece Tanrı'ya özgü değil bunu anlayın; eğer yalnızlığı anlayamazsınız Tanrı'yı da anlayamazsınız. Tüm insanların yaptığı gibi ona inanmış gibi yapmayın. Kendinizi kandırmayın. Vicdanınıza içinizdeki çocuğa içinizdeki Tanrı'ya bolca yer açın

Bunu söylemezsem kendim olamazdım.

Sevgiyle kalın.

PENCEREDEN

CEREN KARATEKE

Yüzüme vuran güneş ışığı ile birlikte uyandım. İçimde farklı bir enerji vardı. Ne yapsam diye düşünürken gözlerimle de odamı süzüyordum. Gözüm çalışma masama takıldı. Duvarın hemen altında duran üzeri hafiften tozlanmış, ahşap, kahverengi rengiyle öylece duruyordu. Yataktan kalkıp elime toz bezini alarak masamı temizledim ve yerini değiştirmeye karar verdim. pencereye doğru sürükledim ve bir güzel yerleştirdim. Pek de bir iç açıcı durmuştu. Bir de pembe yeşil çiçek desenli perdemi de tamamıyla kenara doğru iteleyiverdim. Dayanamadım ve oturdum masamın başına. Bu ortam huzur vermişti. Bir süre pencereden bahçeyi izlemeye koyuldum. Sonbahara hazırlanan ağaçlar usul usul soyunmaya başlıyorlardı. Pencereimin önünde dikili duran koca çınar ağacından bir yaprak süzüle süzüle iniyordu. Ve sanırım bu huzurlu ortam bana ilham da vermeye başlamıştı. Nedense klavye ile değil de kalemlle yazmak istedim bir şeyler. İçimdeki bu enerjiyi mürekkep ile atmalydım. Kitaplığımın en üst rafında duran yeşil kaplı çizgisiz defterimi aşıya indirdim. Onun da üzeri tozluysa sanırım bir ara şöyle bir göz temizliği yapmam gerekiyordu. Defterimin ilk sayfasını açtım ve karşıma çıkan görüntü karşısında gülümsedim. Eskilerden kalma bir çizim. “Ahmet, Gamze’nin saçını çekerkene!” diye de bir not altında. Bugün çizim mi yapsam acaba diye düşündüm. Evet evet düşen yaprağa eşlik edecektik mürekkebimle beraber.

Temiz bir sayfa açarak sayfanın sağ köşesine bir pencere çizdim. Hemen önünde bir masa. Pencereden bir yaprak düşüyor masadan bir

anda kalem yükseliyor tavana doğru ve ani bir hareketle mürekkebi atıyor yaprağın üzerine doğru. Yavaşça düşüyorlar toprağa. Mürekkep ayağa kalkıyor ve ağaca doğru ilerleyerek köklerinden içeri doğru yol alıyor. Ağaçlar gördüklerini unutmuşmuş demek, hımm. Öyle değilse bile bizim metnimizde öyle olsun. Gel zaman git zaman bu mürekkep ağacın kalbine erişiyor. Ya hu anılar beyinde toplanmaz mıydı? Ağacın kalbinde anıları var. Büyük sevda demek ki!

VE SANIRIM
BU HUZURLU ORTAM
BANA İLHAM DA VER-
MEYE BAŞLAMIŞTI.

Anıları izlerken bir tanesin de takılı kalıyor mürekkep. Karşı komşumuz olan Hasan amcanın bahçesinde bir dut ağacı. Yaprakları yeşil mi yeşil, gür mü gür. Dinamik, dalında kuşların ötüştüğü cıvıl cıvıl bir dut ağacı. Bizim çınar ağacı gönlünü kaptırmış demek. Yıllar boyu Dut ve Çınar köklerini uzatarak toprak altında el ele tutuşmuşlar. Gerçekten de büyük sevda. Aaaa! O da ne? Dut ağacını kesiyorlar. Vah bizi ki ne vah bizi. Çınar ve dut birbirlerini köklerinden daha da sıkı tutuyorlar. Ama nafile çünkü Dut ölüyor. Buna dayanamayan mürekkep Çınar’ı daha da üzmeden geldiği yoldan geri dönmeye başlıyor. Bir de ne görsün, Çınar’ın kökünde hala Dut’un kökü var, sıkı sıkı tutmuş. Mürekkep dayanamıyor ve akıtıyor oraya mürekkeğini...

“Elfida, uyandın mı kızı? Hadi kahvaltıya anecığım!”

Annemin sesi ile irkildim bir anda. Önümdeki deftere baktığımda sadece bir pencere çizmiştim gerisi hayal...

ÇOKSATICILIK BAĞLAMINDA TÜRK YAZINININ ŞİMDİKİ DURUMU

GÖKHAN ÇAĞLAYAN

Çoksatarcılık kuşkusuz ülkemize özgü bir durum/olgu değil. Çok çok başakçacılığın yazındaki belirimlerinden ya da görünüşlerinden biri, kim bilir, en önemlisi sayılır. Ülkemizdeyse hanidir başakçacılık güdülüyor olduğundan, Türk yazını çoksatarcılık sıkırına çoktan bulaşmış bulunuyor. Peki, çoksatarcılık – tüm olarak – nedir? Adı üstünde, “çoksatarlar yazıp yayımlama düşkünlüğü ya da yönelimi” biçiminde tanımlanabilir. Bu kısa, yalnız tanımdan kolayca anlaşılacağı gibi, çoksatarcılığın “yazma” ile “yayımlama” olmak üzere iki boyutu var. Başka bir deyişle, çoksatarcı yazarlar ile çoksatarcı yayımcılar ya da yayınevleri söz konusu. Burada Türk yazınındaki çoksatarcı yazarları sayıp dönecek değilim. Buna gerek yok: Yazındışı kişiler bile onların –en azından– adlarını bilmekteler. Çoksatarcı yayımcılara ya da yayınevlerine gelince, bütün büyük yayınevleri bu kapsamda ele alınabilir. Onların adlarınıysa değme betiksever bilir. Doğallıkla büyük yayınevleri yalnızca çoksatar yayımlamıyor. Gelgelelim onların çoksatarlardan elde ettiği gelirle ya da kazançla varlıklarını sürdürdüğü ortada. (Bu yayınevleri dilsel-yazınsal değer, nitelik taşıyan betikler dahi çıkarsa da ağırlığı çoksatarlara vermekte. Buysa pek doğal. Şundan ötürü...: Yukarıda dediğim gibi, büyük yayınevi başakçacı bir tecim kuruluşudur. Başakçacı tecim kuruluşuysa öncelikle olabildiğince çok akça kazanmayı erekler.)

Kuşkuya yer yok: Kamu yararı, demek Türkçenin esenliği, Türk yazınının gelişmesi çoksatar yazadurup yayımlayagitmeyle sağlan(a)maz.

Ne ki, başakçacılıkta “kamu yararı” ile “kişisel çıkar” sürekli, giderek sonsuz bir çatışma durumundadır. Bu uyuşturulamaz karşıtlık başakçacılığın doğasında vardır anlayacağınız. Bundan ötürü, çoksatarcı yazar da, çoksatarcı yayımcı/yayınevi de kamu yararını değil, kişisel çıkarı, gene kişisel çıkara indirgenebilecek kurumsal çıkarı gözetmektedir. Çoksatarcı yazar ünlenip varsillaşma ya da –düzce– benliğini doyurma ardındadır. Çoksatarcı yayımcı/yayınevi, kazancını en çoklamayı umaçlar. “Ya öbürleri?..” diyeceksiniz. Öbürleri, demek kendi durumlarında, nitelikli yapıtlar kotarmaya çalışan, bunu hep başaramasalar da ellerinden geleni yapmanın kıvancını, giderek ongunluğunu duyan yazarlar ile kişisel yayıncılığa, demek “Akçayı bastır, betiğini bastır.” yöntemine dayanan, arada bir gerçekten nitelikli yapıtlar çıkarsa da çoğun handiyse hiçbir iz bırakmayan betiklere adım atan yayımcılar ya da yayınevleri Türk yazınının gerçek geliştiricileridir. Demek –işin içine gene akça girse de– kamu yararını salt onlar gözetir. Bu ulamdaki yazarların, yayımcıların ya da yayınevlerinin –ister istemez– “çoksatmazcılık” güttüğü savlanabilir. Öyleyse, Türkiye’deki toplumsal usyarılıma bağlı olarak bütün yazınsal etkinliklerin, yayım işlerinin birbirine karşıt iki alanda ya da bölgede olup bittiğini söylemek olanaklıdır.

Değme çoksatar bayağı/niteliksiz sayılabilir mi? Arada bir nitelikli çoksatarlara düşge linmektedir. Daha doğrusu, nitelikli bir yapıt çoksatar durumuna gelmektedir. Ancak, çok-

satarların aşağı yukarı hepsi –doğaları gereğince– entipüften betiklerdir. Benzer biçimde, az basılıp satılan değme betiğin dilsel-yazınsal değer, nitelik taşıdığı söylenemez. Doğrusunu söyleyivermek gerek: Gerçek yazın yapıtı baskı sayısına, satış kazancına, yayınevini büyüklüğüne... bakılarak anlaşılabilir. Yazınsal yapıtı yazınsal yapıt kılanlar, dilinin güzelliği, anlatımının düzgünlüğü, konusunun genelgeçer ilginçliği, izdemlerinin evrenselliği ya da kişilliği gibilerdir. Demek –yazınsal anlamda– biçim ile içerik ikilidir. Bundan ötürü, yazınsal yapıtlar soyyapıtlaşmıştır ya da soyyapıtlaşacaktır. Söylemek aşırı: Çoksatarlar yazılıp yayımlandığı dönemde çok ses getirirse de çok geçmeden yazın geçmişçesine karışır. Peki, şimdiki Türk yazınında bu anlamda, demek sözcüğün gerçek anlamında kaç “yazıncı” bulunuyor? Tezce eyitmeliyim: Uluslararası ödüller kazanma, yapıtı yad dillere çevrilme ya da yurtyönetmelik karışıkoyan olma gibi ölçütler kişiyi yazıncı saymaya yet(e)mez. Yazıncılık –adı üstünde– yazınsal ölçütlerle değerlendirilmeyi gerektirir. Yazındışı ölçütlerle –olunsa olunsa– çoksatarcı olunur. Çoksatarcılıksa nitelikli yazınla –düzce, kesinlikle– bağdaşmaz.

Çoksatarcı yazar varsa, çoksatarcıl okur vardır. Çoksatarcıl okur betik okumayı bir “sürev öldürme” ya da “tatlıca aralık geçirme” aracı olarak görür. Gerçekten çok okuyor, dahası, okumayı pek seviyor olabilir. Ancak, okudukları hep(ten) hızlı, kolay tüketime yönelik betiklerdir. Çoksatar kolayca anlaşılır, sürükleyicidir; yazarca okurun bütün beklentilerini karşılayacak biçimde düzenlenip tasarlanmıştır. Kişi çoksatar okumak yerine örneğin tutulan mırın dinleyebilir. Burada önem taşıyan, yapıtın yığınsal tüketim için kotarılmış olmasıdır.

Nitekim bir çoksatarın bir baskısının sayısı –ülkemizde bile– 200.000’i bulabilir.

Özdeş çoksatarın nice baskısı yapılabilir de. Oysa nitelikli birçok betiğin baskı sayısı 2000’i geçmeyebilmektedir. Şu anlaşılıyor: “Tutulan ekin” diye bir nen gerçekten vardır. Başakçacılık, ekini yok etmez, bayağılaştırır. Tutulan ekin yığınsal ekindir. Demek yığınların ekinidir. Yığınlar için uygun bulunan ekinse vıcık vıcık bayağılık içerir. Toplumun beğeni düzeyi düşükçe çoksatarlar daha çok niteliksizleşir. Bunun tersi de doğrudur. Tüm bir kırsıldöngü söz konusu anlayacağınız. Sunu ile istem yasası yazın alanında da yürürlüktedir. “Okur ‘bu’nu istiyor. Yazar, okura istediğini veriyor, verme baskısında.” denir. Ancak, okuru da, yazarı da enikonu doyumsatıp kıvandıran, büyük yayınevleriniyse varsıllaştırdıkça varsıllaştıran bu dizge genelde ekine, uygarlığa, özelde Türk ekinine, uygarlığına hiçbir katkıda bulun(a)maz. Buysa bizi, toplumun istediğinin değme durumunda, işte olumlu sayılmaması gerektiği gerçeğiyle karşı karşıya getirir. Öyleyse, Türk aydını toplumun düzeyine iniverme yerine toplumu kendi düzeyine yükseltmeye çalışadurmaldır.

Gelgelelim nite?..

Türk ulusunun çok az okuduğu söylenebilir. Buysa doğrudur. Ayrıca okunanların büyük bir bölümünün çoksatarlar olduğu göz önünde tutulmalıdır. Peki, bu durumlar, koşullar içinde yazarak, yazdıklarını yayımlayarak toplumu olumlu biçimde etkilemek nite sağlanacaktır? Demek çok az basılıp okunan betiklerle aydın kesimin istediği, özlediği “toplumsal dönüşüm” gerçekleştirilebilir mi? Çoksatarcılık Türk

**TÜRK AYDINI
TOPLUMUN DÜZEYİNE
İNİVERME YERİNE
TOPLUMU KENDİ DÜZEYİNE
YÜKSELTMEYE ÇALIŞA-
DURMALIDIR.**

yazının ilerlemesi önünde büyük bir engeldir. Öyleyse, “Çoksatar satın almayın da, okumayın da.” demek gerekecek. Ancak, öğütülük hiçbir alanda işe yaramaz. Arada bir teperde. Durumumuz yazın bakımından da umutsuzca görünüyor. Gene de, umutsuzluğa kapılmak sorunu çöz(e)mez. Kuru kuruya umut beslemeklikse – en yeğni sözcükle – alıktır. İyisi mi, kendim için doğru bulduğum birtakım davranışları ya da eylemleri başkaları için salık vermekle bu yazıyı bitireyim.

Vereceğim salıklar – kısaca – şunlar:

He, çoksatar satın almayın da, okumayın da!

Böylece çoksatarcılığı dayanaklamadığınız gibi, akçanızı, erkenizi, sürevinizi ara-

ya vermemiş olursunuz. Yazarsanız, bütün olumsuzluklara karşın nitelikli yapıtlar kotarmaya çalışıyorsanız, çoksatar yazmayı, giderek çoksatarcı olmayı usunuzun bucacığından geçirmemeniz gerek. Söylediğim üzere,

çoksatarcılık kötü bir nendir. Ayrıca niteliklilikle bağdaşmaz. Bir de, çoksatarcı olabilmek için kişisel istek dışında nice koşulun yerine getirilmesi gerekir. Son olarak, ufak yayınevlerinin büyük yayınevlerine öykünüp çoksatarcılık gütmeye tuzağına düşmemesi gerek. Ufak yayınevlerinin öncelikli ereği Türkçeye, Türk yazınına sunarlık verme olmalı. Demek okur, yazar ile yayımcı kendilerine düşenleri yapmalılardır. Çok az okuyan bir toplumun en azından yarayışlı betikler okuması gerektir. Kişiyi hiçbir nen kazandırmayan yapıtları hiç okumamak yeğdir. Öyle betiklerin yazılıp yayımlanmasıysa değme bakımdan savurganlıktır. Ekin ile uygarlık büyük ölçüde yazı, giderek yazın üzerinde kuruludur. Gelgelelim bu

yazın, çoksatarcılığın üreterduğu “dolmuş yazını” olmayıp yarına kalacak soyyapıtların ortaya konduğu nitelikli yazındır. “Ya şimdiki Türk yazını?” diyeceksiniz. Türk yazınının şimdiki durumu hiç de içaçıcı değil. Doğrusu, ülkenin durumu içaçıcı sayıl(a)maz. Ya gelecek?.. Ben bilici değilim. Bundan ötürü, geleceği kestirmeye çalışmayacağım. Gene de, şundenli çoğunu söyleyebilirim: Kişi varsa, umut da vardır, umutsuzluk da... Nitekim genelde yazın, özelde Türk yazını umudu da, umutsuzluğu da barındırmakta. Geleceğin yazını – doğal olarak – yazılıp yayımlanarak okunanlarla biçimlenecek. Ancak, şimdiki durumda çoksatarcılık buyruğunu yürütüyor. Peki, biz bu oyuna gelecek miyiz?

Şöyle bir düşünürsek, yazın kendimizi özgürce anla(t)manın en etkili yoludur. Özgürlük karşıtçılarının daha çok kazanmalarına olur vermeyelim. Yoksa yarın öbür gün çoksatarcılar dışında yazıncı kalmayabilir. Öyleyse, nitelikli yazından şaşmamak, çoksatarcılığaysa sonuna değin karşı koymak gerek.

İyi ki, yazın var!
Onu da yitirmesek.

**EKİN İLE
UYGARLIK BÜ-
YÜK ÖLÇÜDE YAZI,
GİDEREK YAZIN
ÜZERİNE KURU-
LUDUR.**

OĞUZ ATAY YAŞASAYDI

MUHAMMET H. ÇETİNTAŞ

Oğuz Atay nevi şahsına münhasır kalemi ve mizahıyla Türk edebiyatındaki bambaşka isimlerden biridir. Edebiyatımıza kazandırdığı eserlerin hemen hepsi hazine gibidir. Örneğin ilk kitabı “Tutunamayanlar”. Nefasetle okunabilecek muazzam bir roman. İçeriğinin zenginliği insana maneviyat ve vicdan açısından müthiş bir miras... Fakat okuması o kadar da alelade bir basitlikte değil. Oğuz Atay okumak zaman zaman biraz meşakkatli olabiliyor fakat zor olan şeylerin hazzı daha çok keyif verir.

Şükretmek dinimizin güzelliklerinden biridir. Aklın alabileceği her konuda şükretmek fayda sağlar; maddi veya manevi, soyut veya somut. Oğuz Atay vadesi erken dolanlardan oldu ama bıraktığı eserler açısından şükretmek gerek çünkü metnin başlarında da belirttiğim üzere Oğuz Atay eserleri müthiş bir miras... Kafamızı başka bir pencereden çıkarıp bakacak olursak, “Oğuz Atay yaşasaydı...”yı düşünecek olursak... Şahane olabilirdi. Duyguların tercümanı, hislerin rehberi olan bu yazar kim bilir nasıl yol aldırır nice eserler daha yazacaktı ve inanıyorum ki dünya edebiyatında sesini çokça duyacaktık. Fakat hazırladığı “Türkiye’nin Ruhu” kitabını bile bitirmeye zaman bulamadı.

Oğuz Atay yaşasaydı iyi şeyler olabileceği gibi kötü şeyler de olabilirdi. Döneminde yeterince değer verilmemişti, yazdıkları hatırı sayılır çoğunlukta bir kesim tarafından anlaşılmamış ve bu yüzden beğenilmemişti. Fakat yıllar geçtikçe değerinin parıltısı insanlar tarafından fark

edildi. Ancak bu dönemde yaşasaydı da yine değeri bilinmeyebilirdi; çünkü laçka bir popüler kültürün hakim olduğu devirde yaşıyoruz ve günümüzde şöyle bir otosansür mevcut: “Eskiler daima daha iyi.”

Bu düşünce belki her jenerasyonda var olan bir düşüncedir. Lakin bu düşüncenin oluşumunda etki, şimdiki zamanda yapılan işlerin yavanlığının etkisiyle verilen bir tepkidir. Yani Oğuz Atay günümüzde hala yazıyor olsaydı bu sebeple yine değerini yeterince bulamayabilirdi. Bu kötü olurdu. Bir başka sebep de kitap okuyormuş gibi yapan kesim tarafından popülerleştirilebilirdi -ki şu zamanda bile az da olsa böyle- ve bu daha kötü olurdu; çünkü popülerlik zaman içerisinde içeriği, içeriğin altında yatan fikirleri, mesajları yok ediyor. Popülerlik gösteriş yapmayı getiriyor, gösteriş de samimiyetsizliği...

**OĞUZ ATAY
GÜNÜMÜZDE HALA YA-
ZİYOR OLSAYDI DEĞERİNİ
YETERİNCE BULAMAYA-
BİLİRDİ. ÇÜNKÜ...**

Okumak anlamayı hedefler. Bu hedeften şaşmamalı... Özünü kaybetmemeli... kişi başkası için değil, kendi için okumalı... Bilinçle okumalı ve bilinçli yaşamalı. Zira her şey boşa atılan bir jeton gibi hiçbir şey vermez.

Oğuz Atay yaşasaydı neler olacağı muamma. Ama yine de bıraktığı eserler bizlere çok şey öğretiyor. Bunun için minnettar olmalıyız. Her şey için minnet duymalıyız. Sevgi (hoşgörü, nezaket, merhamet...) ve saygı (insan...) dünyayı güzelleştirir.

VAR OLACAK

RASİM ATASEVER

Canlıların özelliklerindedir:

- Doğar
- Büyür
- Emekler
- Yürür.

Gayet doğaldır, hiç bir katkı gerekmez.

Öğrenmeye başlar.

- Yaşar öğrenir.
- Okur öğrenir.

Akranları, büyükleri, ebeveynleri, rol modelidir.

Ne görürse onu öğrenir.

Doğuştan öğrendikleri vardır.

Onlarla seçer,

seçtikleri ile kendine kimlik edinir,

kişiliğini inşa eder.

Öğrenirken ebeveynlerin bilgi birikimlerini de alır,
geliştirir.

- Deriz ya! Soyuna çekmiş.

O da soyuna verir.

Silsile devam eder durur.

Bebek doğdu.

Tertemiz bir sayfa,

Büyüyor,

emekleyecek,

kalkacak,

yürüyecek.

Büyüklerinden gördükleri ile öğrenecek,

Ebeveynlerinden aldıkları ile de kişilik inşa edecek.

Dokunsalar bile.

Var olacak.

Adıyla,

SİMGEsiyle.

DOKUNSALAR
BİLE VAR OLACAK.
ADIYLA,
SİMGEsiYLE...

YAZAR OLMAK

SAMET TÜRKYURDU

Yazar olmak...

Oku... Yaradılışla başlayan insani bir meziyet. Âdem, yaradan kelamında okudu sınırsızca, var olan her bir zerreden, ebedi ve ezeli sınırların arasında tüm ilahi kelimeleri; okudu, okudu ve okudu. Nesiller yayıldı dünya makamına, herkes Âdem'in zihninden okudu yazana kadar. Kelimeler kitabından vahyolunan, Âdem zihninden âdemoğluna bir kelam düştü, on parmağının tam arasına. Yazmak oldu adı, kâmil idi yazan, arif idi okuyan.

Yaklaşık 4,5 milyar yaşındaki dünya makamında ne zaman var oldu ki insan? Ve yazmak ne zaman düştü aklından ellerine, ellerinden parmaklarına... Hiyeroglif oldu, damga oldu, harf oldu. Bir var olan, bir kelime ile hayat buldu. Eklendi kelimeler derin anlamlardan geçerek cümle oldu. Cümlesi döküldü taş levhalara kitabe oldu, ak derilere parşömen oldu, sayfa sayfa kâğıtlarda kitap oldu. Sözün özünde her biri betik oldu, bir eser oldu.

Yazar olmak...

Yazdı âdemoğlu. Yaşadığını, yaşanmışlıklarını yazdı uzun romanlara. Kalemler aşk yazdı manzumeler aktı şair yüreklerden parmaklara. Dünya ve hayata farklı baktı âdemoğlu felsefe yazdı. Düşündüğünü bildi, varlığını kabul etti. Merak etti, sual etti geride yaşananlara baktı. Araştırdı öğrendi, teyit etti tarih yazdı. Dünyalığa yol aradı belki yanlış belki doğru, kendince onu izledi siyaset yazdı. Aykırı oldu bazen siyaha gri baktı ya da beyaza bej. Lakin yazdı, düşündü yazdı, sustu yazdı, yaşadı yazdı ve hayal etti.

En büyük meziyetti belki düşünürken gözünde canlananlar onun ellerinde. Fersah fersah yollar daha kolay aşıldı, bir kapı aralandı gözlerinin önünde gerçek dünyadan düşlerine baktı belki cennete. Bilemedi, gidemedi, göremedi ama yazdı yine de.

Yazar olmak...

Âdemoğlu; bazen yazdı şer oldu, bazen de yazdı bir lütuftu. Sahifeler gerçeği oldu okuduğu bildiği ana yoldu. Ve sayfalarla yol yol oldu dünya makamı. Bir âdem bir gün bir rüya gördü. Eline kalemini aldı damgalardan harflere, harflerden kelimelere, kelimelerden cümlelere betikler can buldu, ölmeyen eserler dünya makamına sunuldu.

Okuyan Âdem'di 'yazar' âdemoğlu oldu...

**ÂDEM ZİHNİN-
DEN ÂDEMOĞLUNA BİR
KELAM DÜŞTÜ. ON PARMA-
ĞININ TAM ARASINA. YAZMAK
OLDU ADI. KÂMİL İDİ
YAZAN, ARIF İDİ
OKUYAN.**

BU KİBİR GURUR NE DİYE?

YUNUS KOKAN

Söyler Yûnus aşk ile,
Dinler mü'min ibret ile;
Bu kibir gurur ne diye?

Bu nimetler hediye,
Rabbimizden bizlere;
Bu kibir gurur ne diye?

Sandın ebediyim diye,
İsyan ettin Ebedi'ye;
Bu kibir gurur ne diye?

Seni yarattı Ehad,
Hikmetle donattı Samed;
Bu kibir gurur ne diye?

Aldandın, gafletle doldun,
Haramlara köle oldun;
Bu kibir gurur ne diye?

Kulak vermedin Resûl'e,
Ermem mi dedin vusûle?
Bu kibir gurur ne diye?

Eller mi gözler mi senin?
Ayak mı kulak mı senin?
Bu kibir gurur ne diye?

Zikirde yüz çevirdin,
Kendini neye çevirdin?
Bu kibir gurur ne diye?

Rûkûya hiç yaklaşmadın,
Secde ile ulaşmadın;
Bu kibir gurur ne diye?

Mal, mülk ne varsa emanet,
İmandadır tüm selamet;
Bu kibir gurur ne diye?

Vahdeti unutup da,
Kesrete dalıp boğulma!
Bu kibir gurur ne diye?

Bilenle bilmeyen bir mi?
Hiç diriyle ölü bir mi?
Bu kibir gurur ne diye?

Ne var ki sahip olduğun,
Bak gül misali soldun;
Bu kibir gurur ne diye?

Ellerini kime açtın?
Sen duadan niye kaçtın?
Bu kibir gurur ne diye?

Verdin ellerin ile,
En yakınlarını kabre;
Bu kibir gurur ne diye?

Rabbimizden güzel kelim,
Şâir'ül İslâm'dan selam;
Bu kibir gurur ne diye?

Ağaçtaki yapraklar,
Ellerini Hakk'a açar;
Bu kibir gurur ne diye?

Sevgili'ye, Sevgili'ye...
Dönüşümüz Rabbimize;
Bu kibir gurur ne diye?

Sofralar sermiş önüne,
Perde mi indi gözüne?
Bu kibir gurur ne diye?

Yalan, yanlış ve hile,
Gıybet, iftira ile;
Bu kibir gurur ne diye?

Geldin bir damla su ile,
Gidişin bir tohum ile;
Bu kibir gurur ne diye?

Bak şu kırmızı güle!
Aşkla dolu bülbüle,
Bu kibir gurur ne diye?

Sözün özünden olmalı,
Özün sözünle dolmalı;
Bu kibir gurur ne diye?

Aldanma makam mevkiye,
Kalmaz hiçbirimize;
Bu kibir gurur ne diye?

Defterini doldurdun,
Biter dünya yolculuğun;
Bu kibir gurur ne diye?

**BİLENLE
BİLMİYEN BİR Mİ?
HIÇ DIRIYLE ÖLÜ
BİR Mİ?**

UZAY ÇOCUKLARI

YUSUF GÜNDÜZ

Yerkürede, Elbert Einstein'den sonra gelen bilim insanı Stephen Hawking'in aşağıdaki şiiiri bu kitabın başında yer almaktadır:

MERAKLI OL

Yıldızlara bak, ayaklarına değil.
Gördüğünü anlamlandırmaya
çalış ve evreni
neyin var kıldığını
öğrenmeyi iste.
Meraklı ol...

Yazarımız Yusuf Gündüz tarafından yazılan “Çocuğunuzun Başarısı Elinizdedir” adındaki kitaptan 24.04.2002 tarihinde MEB, 1000 tane satın alarak Talim ve Terbiye Kurulu üyelerine dağıttı. O yıllarda Talim Terbiye Kurulu, Türkiye Milli Eğitiminde uygulanacak yeni bir eğitim yöntemi üzerinde hummalı bir çalışma yapıyordu. Bu yöneme “proje metodu” deniyordu.

O zamanın Milli Eğitim Bakanı, “Çocuğunuzun Başarısı Elinizdedir” adındaki kitabı, Talim ve Terbiye Kurulu üyelerine şöyle bir not ekinde gönderdi: “Proje metodu geliştirme çalışmaları aşamasında ekteki ‘Çocuğunuzun Başarısı Elinizdedir’ adındaki kitaptan yararlanması.”

TTK üyeleri anılan kitabı okuyarak aralarında yaptıkları çeşitli tartışmalar sonunda bu kitaptan yararlandılar. Günümüzdeki MEB Sn. Prof. Dr. Ziya Selçuk o dönemde Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı idi. O da en azından bu kitabın

“Eğitim Yöntemleri” ile ilgili bölümlerini okumuştur.

Proje Metodu, 2005-2006 öğretim yılında, ülkemizdeki tüm ilköğretim okullarında uygulamaya girdi. Fakat ne yazık ki bu metot okullarımızda daha tam olarak uygulamaya geçmeden, üzerinde yerli yersiz tartışmalar başladı. Zamanın MEB Hüseyin Çelik, bilimsel tabanı olmayan kimi talimatları ile Proje Metodunu uygulamadan kaldırdı. O dönemde yayınlanan kimi gazetelere göre Proje Metodu üzerinde çok titiz çalışmalarda bulunan Prof. Dr. Ziya Selçuk, Talim ve Terbiye Kurulu başkanlığından ayrıldı. O tarihten sonra Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim çalışmaları tam bir kargaşaya girdi.

Bugün Milli Eğitim Bakanı olan Prof. Dr. Sayın Ziya Selçuk 18 Eylül 2018 günü, İstanbul Hilton Boshorus otelde, eğitim gönüllülerine yaptığı konuşmasında “Eğitimde kıyameti koparmalıyız” dedi ve ekledi: “Bunun için irade var, kudret var ve şimdi bilim var. Ortak akıldan uzaklaşarak ezberleri bozmamız gerek. 20 kişiden 18'inin ortak karar kıldığı bir ortak akıl, eğitim sorunlarımızın çözümü değildir. Kudret var, irade var ama bilim olmadan bu ikisi işe yaramaz.”

Görünen o ki, MEB Prof Dr. Sayın Ziya Selçuk Beyefendi, 2005-2006 öğrenim yılında uygulamaya konulan fakat bir türlü uygulamayan Proje Metodu özlemi içindedir. Bu

**YILDIZLARA
BAK, AYAKLARINA
DEĞİL. GÖRDÜĞÜNÜ AN-
LAMLANDIRMAYA ÇALIŞ VE
EVRENİ NEYİN VAR KILDI-
ĞINI ÖĞRENMEYİ İSTE.
MERAKLI OL.**

durumda ya Proje Metodu yeniden uygulamaya girecek ya da o günden bu yana yaşanan bilimsel veriler ışığında Proje Metodu üzerinde yepyeni bir eğitim yöntemi geliştirilerek uygulamaya konulacaktır.

T.C. Milli Eğitiminde, gelecek yıllarda uygulanacak bilimsel eğitim yöntemini “Uzay Çocukları” adındaki bilimkurgu roman içinde bulacaksınız.

UZAY ÇOCUKLARI KİTABI HAKKINDA

Yıllar boyu, uzay üzerine yazılmış kitaplar ile yapılan film ve dizilerde, yerküre insanı ile uzaylılar arasında savaşlar yer almaktadır. Yerküre insanı: Kendi küresindeki savaşları, görece olarak uzaya da sürüklemektedir. Acaba gerçek böyle midir?

Bu kitapta okuyacağınız konuları şöyle sıralayabiliriz:

- 1) Yerküre insanı ile uzaylı insanlar arasındaki karşılıklı sevgi ve yardımlaşma yaşantıları.
- 2) Kendi mutluluğunu, doğaya ve insana hizmet etmekte bulan uzaylı insanlar.
- 3) Beynimizin derinliklerindeki gizli güçler.
- 4) Yerküre insanındaki duygusal aşamalar.
- 5) Yerküre insanın uzayda yaşadığı inanılmaz mutluluklar.
- 6) Bizim güneşimizden başka bir güneşin gezegeninde yaşayan ölümsüz insanlar.
- 7) Gezegenimiz çevresindeki psikolojik atmosfer.
- 8) Yerküre ve benzeri gezegenlerde yaşayan insanların, güneşler dışındaki tüm gezegenlerde barınma donanımına kavuşma olanağı.
- 9) Albert Einstein'ın, uzaylı insanlarla telepati yapması.
- 10) Yerkürelili insanlarla uzaylı insanların, birlikte yaptıkları 100 kişilik uzay gemisi. Bu geminin ta-

banında yerçekimi gücü oluşturduğu için okyanuslarda yüzen gemilerde olduğu gibi bu gemide yürüyen, koşan, dans eden insanlar.

11) Çocuklarınızın yalnız yerkürelili değil, uzaylı da olmasını istiyorsanız bu kitabı okuyun.

Aslında bu kitap, bir eğitim kitabıdır. Türkiye, New York, Japonya ve uzaydaki eğitim yöntemlerini anlatmaktadır.

ÖĞRETİCİ BİR HİKÂYE:

UÇMAK VARKEN NEDEN YÜRÜYÖRÜZ?

İran Şahı, Osmanlı Padişahı Kanuni Sultan Süleyman'a, iki tane doğan armağan etmiş. Padişah, bu doğanları sarayın bahçesine salmış. Doğanlardan bir tanesi süzüle süzüle yukarılarda uçmaya başlamış. Fakat diğer doğan bir dala kona konmuş.

Saraydaki bilge kişiler ile İstanbul'daki şifacılar ve büyücüler bu kuşun iyileşmesi için bir çare aramışlar ama bulamamışlar. Sultan Süleyman düşünmeye başlamış:

“Koskoca Osmanlı imparatorluğunda elbet bu kuşu iyileştirecek bir kişi vardır.” Eyalet valilerine haber salmış.

Üç gün sonra, Köroğlu Dağları yamaçlarında yaşayan bir Hatun Kişi saraya çıkagelmiş. Padişahın huzuruna çıkarılan hatun kişi: “Hünkarım bu uçmayan kuşu görebilir miyim?”

Padişah, pencerenin yanına giderek, dalında tünemiş duran kuşu göstermiş. Hatun Kişi, “Hünkarım bana izin.” diyerek huzurdan ayrılmış.

**UZAY ÇOCUK-
LARI, BİLİMKURGU
ROMANI KAPSAMIN-
DA BİR EĞİTİM
KİTABIDIR.**

Çok zaman geçmeden geri dönerek huzura çıkan hatun kişi, aynı pencerenin yanına giderek: “Hünkarım, buraya kadar buyurup pencereden bakar mısınız?”

Pencereden baktığında tünediği dal-dan ayrılmayan kuşun süzüle süzüle yükseklerde dolandığını gören Padişah:

- Bu mucizeyi nasıl gerçekleştirdin?
- Çok kolay Hünkarım. Cebimdeki çakı ile kuşun tünediği dalı kesiverdim.

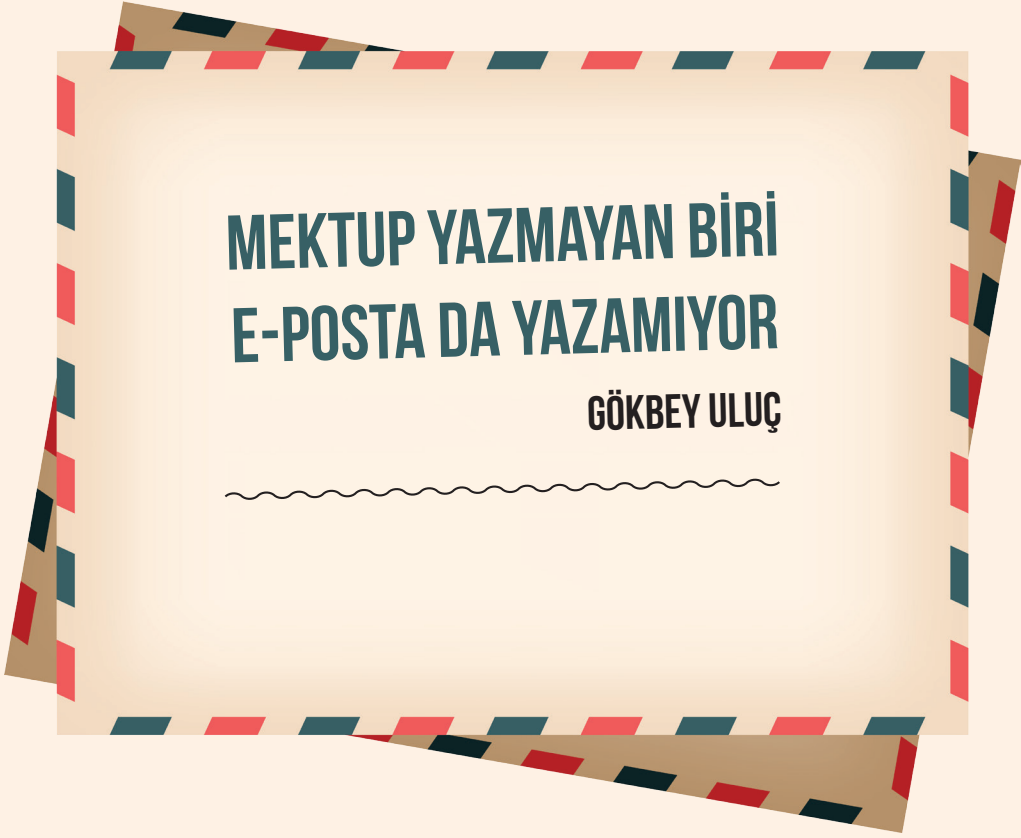
BU HİKÂYEDEN ÇIKARILACAK DERS

Her insanın zihninin derinliklerinde gizil güçler vardır. Öyleyse var mısınız bu gizil güçleri canlandırıp tünediğiniz dallardan kurtularak tanıdık dünyaların dışına çıkmaya? Kendinizi özgürlüğe ve uçuşmanın mutluluğuna bırakmaya?

Öncelikle “Uzay Çocukları” adındaki kitabı okuyun. Yalnız Yerkürelî değil Uzaylı olduğunuzu da fark edin.

Daha fazlası için: www.ysgunduz.tr.gg adresini ziyaret edebilirsiniz.

Liseye gittiğim dönemlerde bakacakta (televizyonda) yañılmıyorsam Attilâ İlhan'ın (başka biri de olabilir, usumda böyle kalmış) bir söyleşisi vardı. Çağdaş kişilerin bétik/mektup yazma geleneğinden uzaklaşmasını eleştiriyor, eskilerden örnekler véreerek véryansın édiyordu. Ben pek añlam vérememiştim. Géçmişte kalmış bir iletişim yöntemi soñuçta. Dumanla iletişimin eskide kaldığını anımsayıp yérme gibi yérsizdi bence. Aradan yıllar géçti. Şimdilerde o koñuşmayı daha iyi añlıyorum. Bétikleşme geleneğini çerilikte iken sürdürmüş olmanın keyfi şöyle dursun, günümüzde bunun yérini almış olan ularıya (e-mail'e) değinmek istiyorum. Yaşı olgun kişiler bétik/mektup geleneğinden kalma alışkanlıkla ularılarını yazarken, genç yaştakiler bu tutumdan oldukça uzaktalar, dahası uzaklaşıyorlar, bana kalsa orali bile değiller. Gün içinde ortalama 20 ularıya yanıt yazıyorum. Gelenlere uları démek çok güç. Anlık yazışma iletlerini étkisiyle uları uygulamaları da étkileşimli ünelerde (akıllı tele-

fonlarda) bildirimle açılıyor, çoğu kéz de ortak uygulamada béliriyor. Durum böyle olunca da kişi, oracıkta yanıt véreme géreği duyuyor. Dil bilgisine ózen göstermeden usuna gelenleri düşünüp tartmadan yazıvériyor. Oysa uları (mektup/e-mail) yaşatılması géreken bir gelenek, bir yaşam biçimi olarak kalmalıdır. Çünkü uları anlık olmadığından yazma sırasında düşünmeye, düşünceleri doğru aktarmaya olanak sağlar. Bu da vérimli bir iletişim anlamına gelir.

Anlık Yazışma: Bir bilgisayar, web ya da mobil cihaz uygulaması üzerinden gerçek zamanlı olarak yazışmadır. Görüntü ve sesli yazışma olanakları da günümüzde gözdedir. Örneğin WhatsApp, Facebook Messenger, Telegram, Skype bu kapsamdaki uygulamaların en çok bilinenleridir.

**CNR İSTANBUL
KİTAP FUARI'NDA
KUTLU YAYINEVİ
OLARAK BİZ DE
VARIZ.**

Sayın Yazarımız,

2019'da altıncısı düzenlenecek olan CNR Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı'nda önceki yıllarda olduğu gibi yerimizi aldık. Fuarda yazarlarımıza özel video çekimi ve kurgusu ile birlikte konsept fotoğraf çekimi yapmaktayız. 2018'deki görüntülerimize YouTube kanalımızdan ulaşabilmeniz mümkündür. Önümüzdeki fuar macerasına Ocak ayı itibariyle sizleri bilgilendirmek üzere çalışmalarımıza başladık.

Mart 2018, Fatih Emiroğlu ve Cafer Uluç.

YAYIMLADIĞIMIZ SON KİTAPLARDAN BAZILARI

